

"ATEITIS" EINA KAS ANTRĄ DIENĄ:

Užminkais, Ketvergais ir Subatomis.
Leidžia "Ateitis" B-vė. Priešminkais kainos:
Suvienytose Valstijose metams.....\$2.50
pusi metų.....\$1.50
Kitose Vokietijose metams.....\$3.50
pusi metų.....\$2.00
Apiešimui Kainų klausite laišku. Adresas:
Ateitis Pub. Co.,
366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

ATEITIS

THE LITHUANIAN TRI-WEEKLY "ATEITIS"

Published Every Tue. Thur. and Sat. By
"ATEITIS" Publishing Co. at Boston, Mass.
Yearly Subscription:
In United States.....\$2.50
To Foreign Countries.....\$3.50
Advertising rates on application.
All communications should be addressed:
Ateitis Pub. Co.,
366 W. Broadway, So. Boston, Mass.

KAINA 3 CENTAI

Entered as Second-Class matter January 14, 1914, at the Post Office at Boston, Massachusetts, under the Act of March 3, 1879.

No. 27

Telephone:
So. Boston 21087.

So. Boston, Mass., Ketvergas, Kovo (March) 2 d. 1916 m.

Telephone:
So. Boston 21087.

Metai III.

Turkai apleidžia Trebizondą.

Rusai laimėjo ant kelio į Panevėžį.

Vokiečių nuostoliai prie Verduno siekia 220.000.

Mušiai prie Verduno eina 100 m. fronte.

Paskandino francūzų laivą La Provence.

MUSIAI PRIE VERDUNO
VIS DAR EINA.

atsitikime — baisiai didelį
smugį.

KRITO PENKI VOKIEČIŲ
GENEROLAI.

Amsterdamas. — Iš Berli-
no gauta žinių, berods ofi-
cialiai nepatvirtintų, jog
mušyje prie Verduno užmu-
šta penki vokiečių generolai,
kurie turėjo 1-mo laipsnio
geležinius kryžius. Metz'o
ligonbučiai pilni sužeistų vo-
kiečių.

VOKIEČIŲ PROTESTAS
PRIEŠ PORTUGALŲ
PASIELGIMĄ.

Berlinas. — Vokietija pa-
siuntė Portugalijai aštrią
notą, kurioje protestuoja
prieš portugalų valdininkus,
kurie užgriebė vokiečių pre-
kybos laivus. Toks portu-
galų pasielgimas, tai pra-
sižengimas prieš Vokietijos
sutarties teises ir delto tiki-
ma, kad Portugalija atsakys
nuo panašaus žygio.

SUNAIKINO GELEŽIN-
KELIO STOTĮ.

Amsterdamas. — Laikra-
štis Echo Belge rašo, jog
talkininkų lakunai sunaikino
Bleyberg'o geležinkelio
stotį ir sugadino tunelį.

RUSIJA NUPIRKO NUO
JAPONIJOS KETURIS
KARĖS LAIVUS.

Londonas. — Exchange
kompanija gavo iš Copenha-
geno žinią, kuri sako, jog
Rusija nupirko nuo Japoni-
jos keturis karės laivus, ku-
riuos japonai laikė ruso-ja-
ponų karės nuo rusų atėmė.

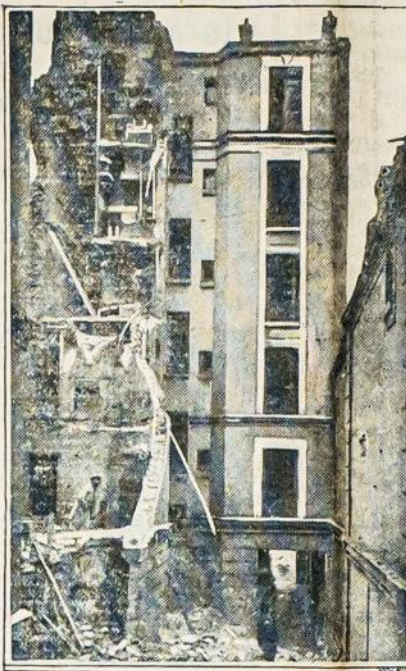
MUSIAI CHANPAGNE
APYGARDOJE.

Berlinas. — Vokiečių šta-
bas išleido sekantį oficialų
pranešimą:

"Keliose vietose buvo ne-
paprastai smarkių artilerijų
susirėmimų.

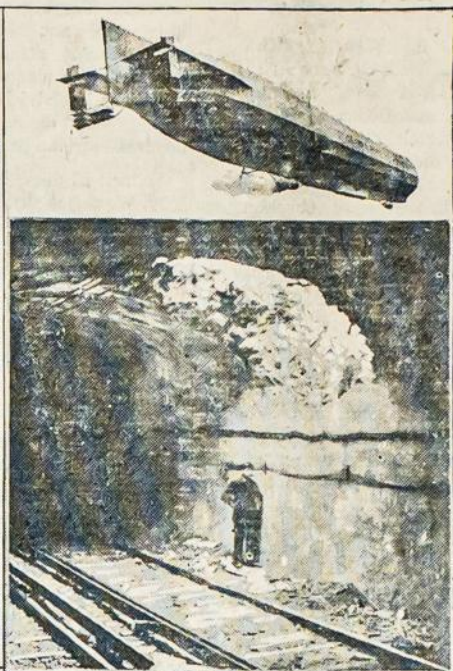
"Fronte į žiemus nuo Ar-
ras'ės minų kasimas ir jų
išsprogdinimas. Vokiečiai
išsprogdino apie keturesde-
šimt metrų prieš pozicijas.

"Champagne vokiečiai, po
veiklaus arba pasekmingo
artilrijos priėngimo, pra-

Photos by American Press Association.

Vienoj pusėj matyti Paryžiaus namas, apgriautas bombų, mestų iš vokiečių
cepelinų, kitoj pusėj patsai cepelinai.

dėjo ataką abiem pusėm ke-
lio iš Somme Py ligi Souain.
Jie užėmė Navarin farmą ir
francūzų pozicijas apie 1600
metrų ilgio, užgriebė 9 kul-
kosvaidžius, vieną minų
metėją ir paėmė belaisvėn
26 oficerius ir 1000 kare-
vių."

PATVIRTINO NAUJĄ
KARĖS PASKOLĄ.

Petrogradas. — Rusų Du-
mos finansų komisija, pirmi-
ninkaujant premieriui Stur-
mer'ui, patvirtino naują ka-
rės paskolą siekiančią \$1-
000.000.000 (bilioną dola-
rių), sako Reuterio agentu-
ros korespondentas Petro-
grade. Ta paskola bus už-
traukta ant 10 metų, mo-
kant po 5½ nuošimčio.

IŠANKSTO BUVO PRI-
SIRENGTA.

Rymas. — Italų spauda
sako, jog senai jau buvo pri-
sirengta prie albanų paju-
rio miesto Durazzo evakavi-
mo. Tas miestas per tam
tikrą laiką buvo ginamas tik
delto, kad duoti progos iš-
gabenti iš Albanijos pasi-
kusiaja ten serbų armijos
dalį. Dabarties italų ka-
riuomenė stengsis apginti
miestą Avloną, gulinti apie
80 mylių į pietus nuo Duraz-
zo ir turintį labai didelę
strateginę vertę.

POVANDENINIO LAI-
VO AUKA.

Paryžius. — Francūzų ka-
rės ministerija oficialiai pa-
skelbė, jog anglų garlaivį
Fastnet paskandino povan-
deninis laivas vakarinėj da-
lyj Viduržemio jūrės. To
garlaivio igulą išgelbėjo
francūzų kreiseris.

VOKIEČIŲ VADAS
NUSIZUDĖ.

Londonas. — Reuterio
agenturai iš Petrogrado pra-
nešta, jog vokiečių kome-
dantas Kermanschah'e' gra-
fas Kanitz, įeinant į rusų ka-
riuomenės į tą miestą, nu-
sizudė.

VOKIEČIAI PASKAN-
DINO RUSŲ GROBINĮ.

Londonas. — Paskutinio-
mis dienomis liko paskan-
dintas rusų garlaivis Pe-
čenga (buvusis vokiečių
garlaivis Erik Larsen), kurį
rusai pagavo pačioje karės
pradžioje. Pečenga turėjo
1647 tonus įtalpos, pastaty-
tas Luebeck'e 1903 m. Iš-
gelbėta 15 Pečengos žmonių.

PRALEIDŽIA AUKSĄ
Į HOLANDIJĄ.

New Yorkas. — Anglijos
valdžia sutiko praleisti auk-
są, kurį Holland American
laivas veža į Holandiją
Guaranty Trust Co. paskel-
bė, jog dabarties vežamo
aukso vertė siekia \$1.500-
000. Išviso iš Amerikos į
Holandiją nugabenta aukso
vertė sieks apie \$12.000.000.

PASKANDINO FRANCU-
ZŲ LAIVĄ.

Paryžius. — Vasario 29 d.
po pietų laikraščiai gavo ži-
nią, jog vidurinėj Viduržemio
jurių dalyj povandeni-
nis laivas torpedavo ir pa-
skandino francūzų laivą
Provence. Spėjama, kad
su tuo laivu turėjo žuti apie
1000 žmonių. Laivyno mi-
nisterija sako, jog ant laivo
Provence buvo išviso 1800
asmenų. Iš to skaičiaus

296 igulos išsodinta mieste
Malta, o apie 400 ant Greki-
jos salos Melos.

Kiek vėliau gautas ofi-
cialis admiraltijos praneši-
mas sako, kad kiek ligi šiol
žinoma išgelbėta 870, o apie
kitus nėra žinių.

FRONTAS 100 MYLIŲ
PLATUS.

Londonas. — Šiandien, 29
d. vasario, jau dešimta die-
na, kaip prasidėjo mušis
prie Verduno, kuris užima
dabarties 100 mylių platų
frontą.

Vokiečiai visur yra ofen-
syve ir be pertrukio užpul-
dinėja ant francūzų. Nega-
na to, kad jie užpuldinėja
smarkiai ant francūzų Ver-
duno apilinkėse, jie tuo pa-
čiu laiku išplėtojo naują
veikimą Champagne. Kaip
visas tas vokiečių judėjimas
pasibaigs, parodys netolima
ateitis.

VOKIEČIŲ NUOSTOLIAI
PRIE VERDUNO.

Londonas. — Laikraščiai
Central News iš Amsterda-
mo pranešta, jog vokiečių
nuostoliai prie Verduno sie-
kia užmuštais, sužeistais,
belaisvėn paimtais ir pražu-
vusiais 220.000. Vien tik
užmuštų skaičius siekia su
viršum 45.000. Sužeistų,
pražuvusių ir belaisvėn pa-
imtų skaičius gi siekia
175.000.

RUSŲ KARIUOMENĖ
KELIAUJA Į MESO-
POTAMIJĄ.

Pekinas. — Reuterio
agentūros korespondentas
Harbine (Mandžurijoje) pra-

NAUJAUSIOS ŽINIOS.

PARYŽIUS, kovo 1 d. —
Francūzai praneša, jog mu-
šiai prie Verduno ir vėl pra-
dėjo silpnėti. Vakar per vi-
są dieną vokiečių pėstinin-
kai nepadarė nei vienos ata-
kos. Vokiečiai apsisakė
Col du Poivre žiemuose, kur
pirmoji kalnų viršūnė yra
francūzų rankose.

BERLINAS, k. 1 d. — Vo-
kiečių pranešimai iš Verdun
raiono sako, jog vokiečių
kariuomenė šturmo mažą
francūzų drutvietę netoli
forto Douaumont ir atmušė
francūzų atakas. Ligi šiol
paimtų francūzų belaisvių
skaičius siekia 17.000.

PARYŽIUS, k. 7 d. —
Woevre rajone francūzų ar-
tilerija sutrukdė vokiečius,
kurie norėjo keliose vietose
padaryti atakų.

—Tarp Soissons ir Rheim-
so, Champagne apskrityje,
francūzai bombardavo svar-
bius punktus už vokiečių
fronto.

RYMAS, k. 1 d. — Vidur-
žemio jūrėje povandeninis
laivas paskandino francūzų
pagelbinį kreiserį La Pro-
vence, ant kurio buvo 1800
asmenų. Kiek žmonių žuvo,
dar tikrai nežinoma.

PETROGRADAS, k. 1 d.
— Dvinsko rajone, netoli
kaimo Garbunovka ir į žie-
mius nuo Panevėžio geležin-
kelio rusai atmušė atgal vo-
kiečius ir paslinko truputį
priekyn.

neša, jog rusų kariuomenės
divizija keliauja į Mandži-
rijos pajurio miestą Dalnį,
iš kur sės į Japonijos gar-
laivius ir jais keliaus į Me-
sopotamiją.

TURKAI BĖGA IŠ TRE-
BIZONDO.

Petrogradas. — Iš Tifliso
gauta pranešimų, kurie
skelbia, jog turkai skubina
bėga iš svarbaus pajurio
miesto Trebizondo.

Londonas. — Žemajam
rume 29 d. vas. paskelbta,
jog Italijos valdžia rekviza-
vo 34 vokiečių laivus, stovė-
jusius italų uostuose.

STREIKIERIAI LAIMĖJO.

Ansonia, Conn. — Vasa-
rio 28 d. atsitarė American
Brass Co. dirbtuvės, kurios,
sustreikavus su viršum 2000
paprastų darbininkų, stovė-
jo beveik per dvi savaites
uždarytos. Visi streikie-
riai sutiko grįžti prie darbo,
kai praeitą subatą buvo pri-
eita prie sutarties, pagal
kurią darbininkams turi bu-
ti pakeltas užmokesnis ant
apie 15 nuošimčio.

Lietuviai Amerikoje.

MONTELLO, MASS.

Vasario 22 d. atsibuvo vaikų "Žiburėlio" draugijos koncertas, po vadovyste gerbiamo kompozitoriaus M. Petrausko, kurio nuo senai jau laukta. Antrą valandą po pietų prasidėjo įvairios deklamacijos — eilės, dainos; koncerte dalyvavo ir Mokslo Draugystės choro nariai — vieni griežė ant smuiko, kiti dainavo. Panelė Veronika Patvinškaitė su savo gražiu balsu labai publiką užganėdino. Pasi- baigus įvairiems solo dalykams, pakviesta ant scenos šešios mažos mergaitės, kurios šoko tautiškus šokius: Suktinį ir Klumpakojį, kas publikai labai patiko. Pagaliaus suėjo ant scenos visas "Žiburėlio" choras, — apie 90 vaikų, — kuris puikiai sudainavo šias dainas: Milžinkapijo daina, Ilgu, ilgu, Piemenėlis, Kikilis, Avizėlė ir Kiškelis. Už- vis labiausiai publikai patiko Avizėlė ir Kiškelis, nes dainų plokštas tęsėsi apie keles minutes. Tuo pačiu laiku prisitartinio maža mergaitė su gėlių buketu rankoj ir padavė gerb. komp. M. Petrauskui. Tada ir vėl publi- koje suvėžė gausus dainų plojimas. Kompozitorius savo dova- ną — buketą padavė vaikams, dainavusiems chore, kurie pasi- dalino po šakute. O tie vaikai, kurie sėdėjo publikoj su tėvais, grįžtant namo verkdami savo tėvams išmetinėjo, girdi, kodėl mes negavom nuo to gražaus vyro kvietką? kodėl mes negalėjom sukiu dainuoti Kiškeli, kuris buvo taip gražus?

Negaliu apilenkti nepaminėjęs to, kaip seniau pas mus veikdavo dailės srityje. Musų kolonija turi savo svetainę, yra skaitlin- ga įvairių pakraipų draugijoms, todėl, žinoma, ir seniau tu- rėjo but šioks-toks veikimas. Seniau pas mus tankiausiai at- sitikdavo taip, jog draugijų na- riai susirinkę pasibardavo ir vėl išsikirstydavo. Be to, retkarčiais šį bei tą surengdavo, kur tankiausia budavo — Mai- kės su Tėvu pasikalbėjimas; Rožyte su Mama apsikabinėda- vo rožančiais, pasistatydavo ant scenos kokią šventą paveik- slą ir bučiuodavo jį; Džian Bambos spyčiai arba kunigo Bimbos pamokslai. Tokia "dai- lė" vietos lietuviams taip nusio- bodo, kaip septynios nedėlios gavenės. Na, ir kada paskuti- niais laikais Lietuvių Mokslo Draugijos choras ir vaikų "Ži- burėlio" draugijėlė pradėjo tak- tiškiau veikti, tai paminėtieji vietiniai veikėjai pradėjo šnai- ruoti į tas praklinų darbą atlie- kančias draugijas: L. M. D. chorą ir "Žiburėlį". Tur buti jiems nemalonu, kad Mokslo Dr-jos choras rengiasi statyti "Birutę", todėl ir rodo savo ne- apykantą. Linkiu Mokslo Dr-jos chorui geriausių pasekmių.

Mėlynas paukštelis.

HAVERHILL, MASS.

Klerikalų prakalbos.

Vasario 23 d. vakare, vietos Lietuvių salėje, buvo surengtos vietinio klebono kun. S. Kučo prakalbos. Kalbėtojų buvo kun. Maliauskas. Pirm prakalbų buvo sudainuotas Lietu- vos himnas "Lietuva Tėvyne mūsų". Po musų tautos himno pradėjo savo kalbą kun. Ma- liauskas. Daugiausia kalbėjo apie karės baisenybę ir vokie- čių kanuolių didumą, kas be- veik visiems jau yra žinoma iš pirmesnių kalbėtojų ir laikra- ūčių. Antgalo, baigdamas savo kalbą, išgyrė lietuviškus Lietu- vos kunigus ir jų katalikišką laikraštį "Viltį". Girdi, tik tai vieni rupinas Lietuvos var- gais ir gerove. Pabaigus kal- bėtojai savo prakalbą, buvo ren- kamos aukos del palaikymo lai- kraščio "Vilties", bet maža ka- pešė, nors žmonių buvo pilnutė-

lė salė. Surinkta tik \$11.00. Todel matyt, kad mūsų žmonės jau netiki per daug mūsų kuni- gėliams.

Patartina kun. Maliauskui, idant pasimokyti lietuvių kal- bos, nes daug juoko pridare publikai su savo žargoniška kalba.

Buęs ant prakalbų.

BALTIMORE, MD.

Vasario 24 d. buvo A. L. T. S. 3-čios kuopos susirinkimas. Nors susirinkimas buvo garsin- tas per plakatus, bet iš prieža- sties didelio lietaus žmonių su- sirinko tik apie pusę šimto. Pas P. Lazauskas pasakė trum- pą prakalbą, paaiškindamas kas tai yra A. L. T. S. ir prie ko ji siekia. Toliau buvo pasikalbėji- mas apie Lietuvos ateitį ir apie tai, jeigu mes gautume savy- valdą, ar mes mokėtume save valdyti. Susirinkusieji beveik visi išsireiškė, kad mes mokėtu- me, tik tegul mums duoda. Tačiau vienas nurodinėjo, kad mes negalėtume patys valdyti, nes pinigų neturime.

Keturi jauni vaikinai puikiai sudainavo keletą tautiškių dainė- lių, kas susirinkusiems labai patiko.

Tame susirinkime prie kuopos prisirašė 8 nariai, tame tarpe viena mergina, kuri bene bus pirmutinė visoj Sandaraj.

P. J.—as.

ATHOL, MASS.

Idomos vestuvės.

Vasario 21 d. apsidė A. Balčiūnas su p-lė P. Navadvare- kaite. Į vestuves atsilankė ne- mažas būrelis žmonių, ypač jauni- mo, ir visi buvo viskuo pilnai užganėdinti. Visi gražiai link- sminosi, žaidė, dar sudainavo keletą dainėlių ir visi ramiai iš- siskirstė.

Ant rytojaus, t. y. 22 d. vas. vėl visiems susirinkus į vestu- vės, J. Brazinskas užsiminė apie parinkimą aukų del nukentėju- sių nuo karės musų brolių Lie- tuvoje. Jaunavedžiai su tuo sutiko. Tuoju J. K. Vasiliau- skas trumpoje savo kalboje pa- aiškino apie dabartinį Lietuvos padėjimą ir apie reikalingumą aukų, o p-lė K. Trucinskiūtė pe- rėjo su skribėle ir surinko \$9.85c. Pinigus nutarta pasi- stoti J. L. S. F.

Linkiu jaunavedžiams laimin- go gyvenimo.

J. Mikšis.

NEW HAVEN, CONN.

Vasario 23 d. š. m. čionai vie- ną žmogelį ištiko nelaimė. Po užmokesnio dienos jis dirbo iki dešimtos valandos vakare ir vie- nas turėjo eiti namo. Einant namo pro tiltą ant jo užpuolė trys plėšikai, atėmė pinigus ir baisiai primušė — vos gyva pa- liko. Taigi patartina lietu- viams, kad po užmokesnio (pė- dės) eiti su laiku namo. An- tra, einant vėlai namo pro to- kias vietas ant bile vieno gali plėšikai užpuolti, todėl reikia buti atsargiesiems, apsaugoti ir reikia patiems save apsiginti.

M. K. D.

BALTIMORE, MD.

Kas gali išrišti šį klausimą, — kaip galima butų palaikyti savo neutralitetą? Baltimorėje gy- vuoja 3 unijos: U. G. W. of A., I. W. W. ir A. C. W. of A. Pir- mutinė yra seniausia, o paskuti- nė jauniausia. Na, ir tuodvi sesutės kaip viena, taip ir kita vis pešioja I. W. W. uniją, o kaip kada ir skaudžiai apipeša. Bet dabar susipešus tom dviem senutėm tarp savęs ėmė šauk- tis prie I. W. W., kad jas gelbėti ir abidvi prižada buti geros. Dalykas tame. Pas L. Greif Bros. vienoj dirbtuvėj (ta fir- ma turi 3 dirb.), kur dirba ka- veik vienos merginos nebuvo

organizuotos.

Amalgamatai per dvi dienas piketavo tą dirb- tuvę ir tuom sykiu padarė su- tartį (agreement) su darbdaviu ant metų, kad amalgamatai turės teisę organizuoti toj dirb- tuvėj. Dviem savaitėm pra- slinkus, padarė sutartį ir U. G. W. of A. unija ir jiems pavyko pritraukti prie savęs apie 500 narių. Toj dirbtuvėj dirba 700. Amalgamatai tą pajutę labai susirupino ir iš 21 į 22 vasario tą naktį turėjo nepaprastą Pil- domosios Tarybos susirinkimą, kur nutarė ant rytojaus, 22 d. vas. iššaukti streiką, ką ir pa- darė. Bet iš vienos dirbtuvės, kur dirba industrialistai, į strei- ką nėjo vien delto, kad jiems nepasakė streiko priežasties.

Vasario 22 dieną buvo lietuvių I. W. W. unijos skyrium sušauk- tas susirinkimas, į kurį atėjo nuo abiejų unijų delegatai. U. G. W. delegatai pranešė, kad jie pripažįsta visoms unijoms ly- gias tiesas organizuotis ir kad amalgamatai priešai juos iššau- kė streiką. Amalgamatų dele- gatai tą patvirtino ir pasakė, kad jie turi tiesą tą daryti, nes amalgamatai buvo pirmutiniai toj dirbtuvėj ir prašė, kad in- dustrialistai prisidėtų prie strei- ko prieš U. G. W. uniją. Susi- rinkime kilo didelė betvarkė, kad net nebuvo galima nieko nutarti. Vieni nurodinėjo bio- geres puses U. G. W. unijos ly- derių, kaip jie elgdavosi su in- dustrialistais, kiti vėl nurodinėjo, kad amalgamatai apskelbė ko- vą prieš abidvi unijas, nes iš- Strauso dirbtuvės amalgamatai išvarė 3 skylių siuvėjas mergi- nas užtai, kad jos perėjo prie industrialistų. Panelė Radavi- čūtė, socialistė, pasakė, kad ji nuėjus pas L. Greif kaipo sky- lių siuvėjai amalgamatai buvo sustoję priešais ją už tai, kad ji priklauso prie I. W. W. unijos. Daugelis išsireiškė, kad nenori streikuoti priešais uniją, bet galutinam dalyko ištirimui tapo išrinkta komisija, kuri susiži- nos su streikieriais.

Kiek mes matom iš augščiau- privesių faktų, šita kova yra vedama ne darbininkų buvio pagerinimui, bet vien delto, kad tik katra unija galėtų dirbtu- vėj kolekтуoti iš narių mėnesi- nes duokles ir čia svarbią rolę lošia du unijų vadovai: A. C. W. of A. unijos ponas Hillmonas ir U. G. W. ponas P. Farguson. Tų dviejų ponų tikslu yra ne darbininkų gerovė, bet kad sa- vas algas netik palaikys, bet dar jas padidins. Man užkla- usus vieno streikerio žydėlio: ar jus žinote užką streikuojate? atsakė ne. Sako, mums orga- nizatorius liepė eiti, tai mes ir išėjome nei dirbtuvės susirin- kimo neturėję.

Kada tie darbininkai susipras ir numės nuo savo pečių tą ly- derių sunkų jungą?

P. J.—as.

E. CHICAGO, IND.

Šiame miestelyj lietuvių bus apie 400. Draugijų yra trys. Tėvynės Myletojų Draugijos kuopa, Piliiečių Kliubas ir Liet. Soc. Sąjungos kuopa. Geriau- sia gyvuoja TMD. kuopa, kuri tur arti 100 narių.

Vietos lietuviai nelabai ap- švietoje pakilę. Musų draugijos nieko neveikia, išskyrus LSS. 20 kp., kuri retkarčiais pastat) kokį veikalėlį.

Darbai čia eina gerai ir iš ki- tur pribuviam darbas nesun- ku gauti.

Jonas Petraviče.

DR. ŠLIUPAS PAS SOCIALISTUS.

New York. N. Y. — Amerikos Socialistų Spaudos Draugija rengė tarptautišką vakarienę 14 d. vasario, New York City. Su- sirinkime ėmė dalyvumą tik tie,

kurie iš anksto buvo užkviesti. Susirinkimo tikslu buvo supažin- dinti arčiau vieną tautą su kita, o kad tai atsiekus buvo užkvi- esti kalbėtojai iš įvairių vietų nuo įvairių tautų. Jie perstatė gy- vu žodžiu, ko jų tautos laukia po šios karės. Nuo lietuvių buvo pakviestas Dr. J. Šliupas, kuris savo kalboje lietuvių reikalus ir perstatė.

M. šalčius.

Lietuva didžiojoje Europos kareje.

(Užbaiga).

Kiekvienam lietuviui rupi klausimas — kas bus su Lie- tuva po kare? Spėjimų tiek Lietuvoje, tiek lietuvių naujoknyuose yra visokių. Visi tie spėjimai remiami tuo, kuri pusė išloš. Vieni mano, kad vokiečiai išloš ir Lietuva taps "vokiškąja ka- ralyste", kiti mano, kad ru- sai ir visi vadinamieji "tal- kininkai" išloš, po to Rusi- joje bus atmainų (kils revoliucija) ir Lietuva gal lai- mės kokių lengvėnybių. Yra dar ir kitokių nuomo- nių — viena tai ta, kad gali- nei viena nei antra pusė ne- išlošti, tuomet reikės dirh- ties "pertvarų" (bufėrų) tarp Rusijos ir Vokietijos ir tuomet Lietuva gali net ko- tai arti visišką nepriklausomybę pasiekti, o antra — visa gali likti po senovei, jei Rusija išloštų ir nekiltų joje revoliucija.

Lietuva, galima sakyti, pergyveno visas tās nuomo- nes. Iš pradžios, kuomet ki- o karės ir rusai taip pasek- mingai įžengė į Prusus, veik- visa Lietuvos visuomenė nanė taip, kaip išsireiškė atstovas M. Yčas Rusų Du- moje, tai yra, kad Rusija atims nuo Vokietijos Prusus ir suvienys su Didžiąja Lietuva. Tai jau butų didis visos tautos laimėjimas. Čia mes butumėm įgiję sau tal- kininkų musų tautiniame — kulturiniame darbe, butu- me išgelbėję Mažąją Lietuvą nuo ištautėjimo (suvokietini- mo), butume įgiję gerą uostą Baltijos juroje savo prekėms parduoti ir kitokių patogumų. Buvo žmonių, kurie priešingai manė, kurie netikėjo rusų galybe, bet jie buvo užgauti visotinojo ka- ringo upo, ir nedrįso viešiau reikšti savo nuomonės. Ir taip ėjo, kol rusams sekėsi, bet kuomet rusai patyrė pirmųjų nepasisekimų Rytų Prusuose, Lenkuose ir Kar- patuose Lietuvos visuome- nės nuomonė pradėjo linkti vokiečių pusėn. Diduma Lietuvos inteligentų visų partijų ir net šiaip žmonių, nustojo tikėję skelbiamomis rusų pergalėmis ir pradėjo manyti, kad nebutų taip jau baisu, jei ir Vokiečiai nu- veikty rusus. Juo labiau simpatija pradėjo linkti vokiečių pusėn, kuomet pas- klido paskalos tarp lietuvių inteligentijos, kad vokiečiai gražiai elgiasis Lietuvoje, gražiau kaip rusai, ketina- jai karalių — "katalikų" — neniekina lietuvių kalbos ir t. t. Bet, kuomet iš tikrų šaltinių, nuo pabėgėlių teko

sužinoti, kad tai netiesa esanti, nuomonė pradėjo vėl mainytis — vėl, tarsi, linkti Rusijos ir sąjungininkų pu- sėn arba įgyti visai neutra- lės krypties, ar teisingiau pasakius, atskiruose žmonė- se ir partijose įsigalėjo tų įvairių nuomonių. Ir nega- lima pasakyti kad dabartės Lietuvoje butų kokia viena įsiviešpatavusi nuomonė. Tai ir labai naturalis daik- tas. Po to, kaip tiek kartų mainėsi karės laimė ir tiek iškilo joje netikėtų dalykų (Bulgarijos įsikšimas ka- rėn) — niekas negali drįsti buti pranašu ir pasakyti ko- kis tikrai bus karės galas, taigi nežinoma kokis bus ir Lietuvos likimas. Diduma gi Didžiosios Lietuvos vi- suomenės betgi mano, kad po karės bus šiokių ar tokių atmainų Lietuvos politikiniame padėjime ir nemažas skaičius žmonių tik į musų "užsieninį veikimą", kelių žmonių vedamą, kuris, ne- žiurint tos ar kitos pusės nuveikimo, suteiks Lietuvai geresnės ateities. Nepei- kiant ir neatmetant šito vei- kimo, vienok reikia pastaty- ti klausimas — koki ištikrų- jų yra šansai susilaukti nuo Europos valstybių diploma- tų Lietuvos likimo pagerini- mo? Oficialių prižadų nuo kurios nors valstybės page- rintų musų padėjimas — ne- turime, priversti varu iš- klausyti musų reikalavimų nepajiegiame; belieka rem- ties vien diplomatų miela- širdybe arba painiais išro- kavimais. Diplomatai gi mielaširdybė labai abejoti- nas daiktas, išrovavimai prigulės nuo karės galo — taigi jais vargu bau galima pasitikėti. Tiesa, atskirųjų šalių ir valstybių žmonės ir laikraščiai yra parašę mums prielankių dalykų, bet jų busimose taikos tarybose ne atskiri žmonės ir ne laik- raščiai riš tautų likimus. Pagalios, mes mažai besi- statome sau klausimą — ar mes savyje turime visa, kas reikia nepriklausomos tau- tos valstybei ar savavaldy- tos mokėjime išlaikyti savo nepriklausomybę? Į šituos klausimus greičiau galima atsakyti ne, negu taip. Ir šitai, delko: pirmiausiai mes neturime visuomeninės vi- enybės — aš negalvoju apie kokią ten galutiną "vieny- bę", bet nors apie galėjimą musų partijų ramiai sugy- venti, surasti kokius ben- drus visiems punktus, var-

Yra, pagalios, du dalykai, kuriais Amerikos lietuviai galės labiau ir tikriau padė- Lietuvai kaip kitu kuop- Tai grįžimas po karės į Li- tuvą ir švietimasis. Ar ši- kiam, ar tokiam politika- padėjime bus Lietuva, be- jei ji neturės visai, arba ma- ža turės žmonių, tai jai su- ku bus atsitaityti. Gi išėj- į Ameriką, jos duona užpe- nėti, jauni, stiprūs vyrai, sugrįžę gali apšiai užpild- ti žmonių trukumą.

Betgi grįžti į Lietuvą vie- su tuščiomis rankomis, be nieko, netiek naudos bus, kaip grįžus gerai apsišvie- tėjusi, prasilavinusi, išmokę gerai kokio amato. Tokia šviesių, vikrių "amatnikų" visų profesijų Lietuva but- po karės labiausiai reikalia- ga. Taigi, šitoje sunkioje musų šalies gadynėje prie- mus visus stovi uždavinys: šviestis, lavintis, mokytis ir rengtis grįžti Lietuvai. Tai visiems pasiekiami ir pildomi dalykai, tik daugia- liuso noro ir geros valios!

JAUNIMO BALSAS

LIETUVIŲ JAUNIMO SĄ- JUNGOS STOVIS.

Organizavimo darbas iš- lengvo eina. Suorganizuota kuopa Wilkes Barre, Pa., iš 8 narių 1915 metų paba- goje. Rodosi kuopos izde- buvo \$3.00. Dabar narių jau turime 10 ir kuopos izde- \$5.25c.

Organizuojuama kuopa ir Scranton'e, Pa., bet kolkas

dan kurių mes gerbtume sa- vo nepriklausomybę — an- tra — mes esame dar maža pribrendę, kad priderančiai galėtume išnaudoti savo te- ses. Aš asmeniškai tikin- nėra blogas dalykas, bet ka- žin kodėl visuomet skve- biasi galvon tokis abejoti- mas, kaip pradėdi apie galvoti, prisimindamas mu- sų klaidius dargi baurin- visuomeninio gyvenimo a- sireiškimus. Imkime nor- ir musų partijų kovą. Lie- tuvoje ir Amerikoje. Ji š- tame laike panaši į tai, ka- kur užsidegus namui, viet- je gesinti jis, pradėta vis- gyvenusiųjų jame peštie- tarpu savęs neva vardin- pačio namo išlikimo ir ges- nimo. Kad čia butų nors kiek sveiko proto ne vie- aitrių jausmų, tai suprast, kad besipešant vardan namo šlikimo namą tik pražudy- si. Taigi — ar šiaip, ar taip- tas musų "namų padėjimas" mums nieko gero nelemia. Po atsitikimų Vilniaus š- pimo draugijoje ir čia, Ame- rikoje, del to pačio dalyka, niekas negali buti tikras, kad Lietuvai nepriklaus- mai esant, neatsirastų kade- musų partija ir nepasikvie- stų kokios — nors valstybės priešingai pusei "nuveikti". Butų gerai, kad šitokiam- savųjų partijų apibudinim- aš klyščiau....

Yra, pagalios, du dalykai, kuriais Amerikos lietuviai galės labiau ir tikriau padė- Lietuvai kaip kitu kuop- Tai grįžimas po karės į Li- tuvą ir švietimasis. Ar ši- kiam, ar tokiam politika- padėjime bus Lietuva, be- jei ji neturės visai, arba ma- ža turės žmonių, tai jai su- ku bus atsitaityti. Gi išėj- į Ameriką, jos duona užpe- nėti, jauni, stiprūs vyrai, sugrįžę gali apšiai užpild- ti žmonių trukumą.

Betgi grįžti į Lietuvą vie- su tuščiomis rankomis, be nieko, netiek naudos bus, kaip grįžus gerai apsišvie- tėjusi, prasilavinusi, išmokę gerai kokio amato. Tokia šviesių, vikrių "amatnikų" visų profesijų Lietuva but- po karės labiausiai reikalia- ga. Taigi, šitoje sunkioje musų šalies gadynėje prie- mus visus stovi uždavinys: šviestis, lavintis, mokytis ir rengtis grįžti Lietuvai. Tai visiems pasiekiami ir pildomi dalykai, tik daugia- liuso noro ir geros valios!

dar nesuorganizuota; ma- tenai yra kam kludyti ir i- pirmievių pusės. Buvo at- sišaukę ir iš Bostono, Mass- buvo duota ir paaiškinima- ant klausimų, bet iš tenai- po šiai dienai nieko nesig- di. Per centro pasidarbar- mą tapo sulošta du veikalai- ir surengta prakalbos, ko- rios atsibuvo 19 d. gruod- Scrantone. Kalbėtojai bu-

vo P. Živatkauskas ir D-ras J. Šliupas. Aiškino Jaunimo Sąjungos mierius, kuc-mi žada buti ir kad kaip o tokia lietuviams yra labai reikalinga. Rengiama ir kitose vietose prakalbos su trumpais perstatymais; greitai laiku atsibus Wilkes Barre, Pa.

Konstitucijos komisija buvo susirinkus kartą, bet pasirodė, kad tik dar viena kuopa randasi, o centro komisijai konstituciją pagaminus ir vėliau prasiplatinus Sąjungai galėtų kilti neužganėdinimas nekuriams punktais, todėl komisija toliau ir neveikė. Viskas ką komisija galėjo padaryti, tai paruošti konstitucijos projektą, kurio pora paragrafų čia paduodu:

1. Lietuvių Jaunimo Sąjunga duos stipendiją bei paskolą moksleiviams užsitarnavusiems kaip Sąjungoje, taip ir visuomenėje gerais darbais. Kaip didelę galės būti duodamoji stipendija ir iš kur turėtų būti imama — iš kuopos, centro ar nuo abiejų pajamų, tas palikta apsvaistymui.

2. Nutarta, kad visi perstatymai, kurie tik bus rengiami Jaunimo Sąjungos, būtų pirma duodami peržiūrėti tam tikram komitetui, kuris susidės iš dailės žinovų bei suprantančių apie perstatymus žmonių, kuriuos rinks bei samdys apskritai, kad prižiūrėtų besimokinančius arba atsilankę į repetitijas suteiktų patarimų kaip del pačių lošimų, taip ir tinkamų veiklų pasirinkimui.

Lietuvių Jaunimo Sąjunga neveiks vien tik užsitarusi Scrantono ir Wilkes Barre apylinkėse, bet visoj Amerikoje. Tik gaila, kad iš kitų vietų niekas dar ligi šiol neatsisaukė, išskyrus Boston'ą. Bet, kaip minėjau, ir iš ten nieko nesigirdi. Girdėjom, kad Chicagoje yra jaunimo organizacija, bet ligi šiol apie ją nežinon. Reikėtų atsišaukti ir pradėti svarstyti visus reikalus, kurie tik, ypač jaunimui, yra artimi.

Viską atmetus, visgi galima pasidžiaugti, kad darbas pradėtas. Lietuvių priežodis sako: "pradžią laiką gailina". Tolimesnis veikimas turėtų daugiau užinteresuoti mūsų inteligentiją ir moksleivius. Rodos, visi moksleiviai susipažinę su draugijos mieriu (gali matyti "Jaunojoje Lietuvoje" 1915 metų numeriuose) ir sugrįžę vasaros metu per dylakį pranėti organizuoti savo draugus jaunuosius, steigti vakarines mokyklas, tenai mokyti vienus pradinių, o jau biskį apsitrynusius gilesnių dalykų; nurodyti visus karius, kuriais einant galima pasiekti mokslo. Mūsų jaunė svetimam krašte, persinuoliai, iš Lietuvos atvažiuojama (neva amerikonišką madą sekdam, kaip jie sako) gatvine kultūra ir jau visais kitais vėjo atpuštais dalykais. Na, o pakliuvę prie rudžio žusta amžinai.

Bet, jeigu būtų kam juos pamokyti, atvesti ant gero kelio, tai vis mažesnis nuosimtis būtų tekę gatvinei kulturai.

Mes žinome, kad ir tarp geresniųjų, kurie jau laikraščius skaito ir priguli visose esamose apšvietos organizacijose, visokių yra ir kad ne iš visų galima ko didelio laukti. Tiesa, jie jau gali suprasti korespondencijas, populiariškus straipsnius, bet tame dar toli gražu ne viskas. Jaunimas turi žengti pirmyn! Žengti toliau, skaidrumon!

Jaunimui viskas turi būti suprantama, nežiurint kas tenai nebutų, kokios srovės dvasia tenai gludėtų. Tik "viską" supratęs, pažinęs save, pažinęs gyvenimą jaunimas gali rasti tikrą kelią. Čionais kaip tik ir reikalinga mūsų inteligentija, kuri galėtų šitą darbą dirbti: nurodyti jaunimui kokias knygas skaityti, nesuprantant aiškinti, suteikti, žodžiu sakant, dvasišką pagalbą. Mūsų moksleiviai ir inteligentija turėtų neužmiršti, kad iš pradžių negalima kažko negalimo, kažkokio milžiniško vaisių norėti, bet kad reikia pasitenkinti tuo kas yra.

Lietuvių Jaunimo Sąjungos Sekretorius.

MARGOS MINTYS.

(Prie p. Jauno Socialisto straipsnio "Du Keliai").

Motto: Manyti. Suprasti. Mylėti. Vydunas. Žodis pirm-visko.

Neesmi ideologas. Tad ir nekalbėsiu kaip toki. Vienok, manau kalbėti bei išsireikšti ir už kitus. O tai dėl to, kad jaučiuosi tų kitų dalele esąs. Kokia dalele? Žinoma, kad sielos, o ne kūno. Tečiau, mano čia išreikštos mintys bei nuomenės, nebus dažytos nei by kokiais ypatingais dažais: ne bus josios nei juodos, nei baltos, nei pagalios gelsvos bei raudonos. Josios bus margos bei įvairios. O įvairios todėl, kad įvairus yra viskas, o ir patsai žmogus. Įvairus ir pats esmi. Berods, atėjo jau laikas bei gadynė, kada žmogaus balsas, jojo individualis ir sąžinės balsas, privalo bei privalėtų būti liudys nuo visokių dažu. O ypač Jaunų žmonių balsas! O vienu iš tų ir rašantis šiuos žodžius jaučiasi esąs.

Todeli ir čia, kalbėdamas bei rašydamas, niekeno nepataikausiu ir niekeno nesmerksiu. Kalbėti manau vien sąžinės balso klausydamas. O jai aš meldžiu laisvės! Tenklauso jojo, to balso niekas, ar teklauso sau visi; man tas ne rupi. Vien rupi man mano sąžinės balso laisvė. Negązdinsiu ir nei noro neturiu gązdinti nieko, kaip lygiai ir nesibijau by ko. Mano obalsis: sąžinės laisvė ir žmoniškumas!

Manykim!

"Naujienu" 276 Nr., "Jaunimo" skyriuje, tilpo p. Jauno Socialisto straipsnelis, pavadintas: "Du Keliai".

Kadangi pirmoje straipsnelio dalyje kalbama vien apie "J. Socia. Lygą", tai aš joje nei neliesiu. Bet antroji dalis, butent: "Lietuvių Jaunimo Sąjunga", kur yra padėta mano, kaip sąjungiečio idejos, todėl prie pastarosios aš ir apsistosiu. Manyti, suprasti, mylėti! — pasakė mūsų gerb. filozofas Vyduanas. Hm... koki tai apmąstymo verti žodžiai! Jei-gu mes daugiau butume prarę manyti, negu nepamąstius pasakyti, tai mes aiškiai galėtume suprasti ir ką tasai "laimės žiburėlis" reiškia.

Bet tai yra p. Jonuko žodžiai, ir aš tikiu, kad gerbtų žodžių autorius, reikala matas, galės tinkamai savų žodžių reikšmę išaiškinti. Jeigu, sakau, mes butume prarę daugiau savitai manyti bei mąstyti, tai mes aiškiai ir suprastume, kad Jaunimas, it tos gijos nūtys, visai įvairių dvastėvių ir politikierių tampomi, nematami ir ataudžiami, niekad negalėjo ir negalės savitai plėtotis. O tai štai kodėl: Daugumas mūsų jaunuolių, pribuvusių iš Tėvynės, nieko ten nebuvo girdėję, be sekmadeniais bei per šventes, kunigėlių bažnytaičių pamokslėlių drožiant (žinoma, vis apie dangaus gražumą, šventųjų skaistumą, o praktiškųjų baisumą, peklos karštumą, velniukų daugumą bei jų piktumą ir gudurumą) ir "kantarkas" artviškų rožančių giedant. Tai šventadienio vidurdienu. Vakarausi, prie armonikos bei suklusios smuikės "muzikės" šokius bei "varkarūškas".

Darbo-gi dienomis, girtas šlamant, paukštyčius įvairiai gįstant-ultant ir, pagailos, po sunkaus dienos darbo namolių grįžtant, sesutes su broleliais dainas dainuojant. Tai kaime bei sodžiuje. Miestely-gi, "saliotus" rusiškai kalbant, žodžius turusių dienoms po rinkas "varvaliuojant" ir, pagalios, vakaro sulaukus, girtuoklius dainuokas aludėse drožiant, arba burliokus mušantis. Tai ir visas matymas bei girdėjimas.

Tiesa, kitasis girdėjęs yra 5—6 metais viena-antrą ten koki, anot jų pačių išsitarimo, "cincilika" "pamokslus" ant rinkos sakant bei atsišaukimus barstant. Tai ir viskas.

Bet ar daug-gi ką, jįsai bei jinai, iš to vieno-kito pamokslėlio bei atsišaukimo (jeigu dar galėjo perskaityti) pasisėmė bei pasimokė? Kas juosius, tuos pamokslėlius, esat girdėję ir kas tuosius atsišaukimus matę bei skaitę, tai juk gerai žinot, dar-gi atsižvelgiant į kaimiečių išmintį, kad mažai arba visai nieko. O rasi dar kitus ir sugačino. Antra vertus, juk nei reikalaujama negalima, nes ką-gi jau tamsus kaimietis ukininkaitis bei ukininkaitė, arba miesto darbininkas, vos tēraskaitės. "Šaltinį" (malda-knygę) ir galės iš to vieno bei antro "pamokslėlio" pa-

sisemti, kada tas viskas, kas buvo "klesisto" apkalbama ir jojo (sios) protui, ir vaiduvei, išrodė tikru "cudū"?! Žinioje kad nieko! O kodėl? Todel, kad vos tikta spėjo pareiti namo, jojo bei josios laukė naminė ruošia: galvijų (jeigu žiemą) šėrimas, spragilo prirengimas ir, pagalios, saldus sapnai. Tai vyrų. Mergaičių gi, ratelis su neužbaigtu kuodeliu arba staklės. Nes rytoj (vyrams), vos tikta rėksnys raibukas-gaidukas išspiegs savąj ka-ka-ry-ky! — jau reiks eiti klounan rūgių bei kit-ko kultū.

Tai žiemą. Vasaros-gi netu: naktigonis, audeklai, ten ana toj ir toj pievoj su geltonkasėmis - mėlynakėmis Mariutėmis, ir kiti, meilesni bei labiaus suprantamesni, kur jokių "mokslių" nei protavimų nebereikia, prie širdies limpami "triksų-triksai".

Pirm viso-to-gi, tai šutintų bulvių bludus, kurį jis taip "imperiališkai" draug suraunginto (jeigu jojo buvo, nes tankių-tankiausiai pakanka ir žalių barščių) pievo lėkste rado begaruojančių ant galo ir kurias tas "patrovas" išalkusiam (siai) bevalgant, visos vos te išgirstos "klesisto" filozofijos, su bulvėmis-barščiais bei raugintu pienu, stringalvius nugurguliuavo — pilvan!... Tai jau žinioje, tiktai "moliemotiejukų" karekteristika. Bet štai ir akylesnio "biografija", kuris neva dar šiek tiek daugiaus mąsto ir kuriam skilvio "pristatymas" ne be idėjų, vienok pastarojo tipo lietuviai-jaunuoliai, daugumoje, dideli davatkos. Šiam, akylesniam jaunuoliui, kuriam naujesniai išgirsti dalykai labiau įstrinę galvon ir kuris virš minėtų "idealaus" nepasitenkintų, tokiam iš galvos ištrėmė — ir tai dar Sibiro tyruosna ištrėmė, pirmą sekmadienį nuėjus bažnyčion kunigėlio "šventas" pamokslėlis apie bedievius ir "cicilikus", kurie Liucipieriam tarnais būdami, atvyko čion, kaip pirmieji "žvalgai", su tais pilnais velniškų gudrybių "pamokslais", o jau paskui juosius seksias ir patsai "kunigaikštis" su gurguliuojančiu kakaliu.

Išgirdęs vaikas tokį mokyty vyrą tą mokyty, — "šventą asabą", — kalbant ir matydamas visą susigraudinusią bažnyčią verkiant, visos bluselės apmirė... o kurios dal per gaivios buvo, tai tos pasileido ant visų, "begom"!... Ir kur-gi čia vaikas neklausysias bei netikėsias, ką kunigėlis sako? "Smertelnas griekas!"

O juk Jonelis geras vaikinėlis: bažnyčion eina dažnai, o dar ir išpažinties neretai. Motinėle išmokino jį gražiai poterėlius kalbėti, o sėnas kaimynas — netik kaimynas, bet dar ir "mokytes žmogus", kuris kas šventadienis paskaito iš "testamento" ir podraug kumas išmokė Jonulį "mišiaunas" skaityti... Žodžiu — Jonukas tikras, dievobaimingas,

lietuvis — katalikas ir dar prieg tam, motulės pestunas, vienturtis — gaspadoraitis! Jis ne tik kad nesuseda su Baltrų pasileidėliu ištvirkėliu Petruku, bet ir "vakaruškosna" neina... Matutė myli jį, taipgi ir tėvelis.

Ir Jonukas stačiai dangun kandidatuoja! Dargi su geltonkase-mėlynake Onele susikibę po ranka mano skristi.

Iš tokių tai Jonelių ir Petrelijų susideda beveik visa mūsų išeivijos liaudis-darbininkai. O gal sakysite tokių Jonelių mažai randasi Amerikoje? Kiek mano patirimas man sako, jųjų čia randasi tukstančiai! Ir ką gi su tais Joneliais ir Petreliais įvairūs politikieriai ir dvastėviai padarė? Pereikit, kas nepatyrė esat, per taip vadinamą "svetingos" ir kas "pėdę" su "muzikoms viešnamius", kurie angliškai šaukiasi "barrooms" — ir pamatysite ir jeigu jausmo turėsite, pamatę apsisverksite.

Bet sakysite: "tai kur gi jau tie dingo, kurie 5—6 metų net "revoliucijose" dalyvavę ir jau buvę "susipratę"? O aš paklausčiau: "daug jųjų čia yra? Ir ar gi tie kaž-ko tokio ypatingo taip atsiekę? Tiesa kad yra, ir tiesa, kad šiek-netiek "susipratę", bet apie juosius pakalbėsime vėliau. Čia turėjus pasakyti, kad tai tik lašas vandens juroje.

Bet dar-gi reik neužmiršti, kad tų, kurie čia atkako dar prieš daug metų, kada Lietuvoje apie kokį ten laisvą judėjimą nei sapnuoti, nieks nebuvo sapnavę, yra daugiaus. Apie daugumą aš ir kalbu. Ir dar gi pridėsiu, apie liaudį. Tad apkalbėję apie tai visapusiškai, ranką ant krutinės prisidėję, mes turime patį savę paklausti: ką turime su tais ir panašiais Joneliais mes veikti?

Leisti ir toliau, įvairių rūšių politikieriams jaisiais ar ti ir akėti, jeib išsidirbus iš jųjų sau negyvas mašinas įrankius? Arba, paleisti juosius ant "Dievo valios" ir saliuonko "malonės", jeib jie ir toliau turėtų de savę vergiškus "redžisterio" pildintojus, bei "barroomio" "kultūros" ir "doro" pasekėjus-rėmėjus? Ne, ir dar kartą ne! Tad ką mes turime su jais veikti? Ugi šviesti!

Tai, šviesti!! O kaip-gi šviesti? Ugi patiems šviesti. Ir dar netik kad šviesti, bet ir lavinti patiems lavinanties. O lavinti lavinanties, auklėti auklėjanties, kaip-gi tą viską atsiekti? Ugi tveriant tam tikrą organizaciją, kuri viert si ir švietimosi pamatų bei principų, be skirtumo lyties, kilties, tikybos ir asmenų individualių įsitikinimų bei nuomonių nepaliečiamybės.

Nes kas gi mus auklės švies, bei lavins? Tėvai mūsų neišauklėjo, nes jie ir patįs nebuvo išauklėti, nei

nemokėjo auklėti. Tiesa, jie auklėjo mus tikybinėse atmosferose, bet tosios jau šioj gadynėje mus nepatenkina kasdieninio gyvenimo reikaluose. Kuniagai mūsų visą tautą "švietė" daugiau kai per penkis amžius, bet jie dar nieko nėra apšvietę per du tukstančių metų. Ir todėl nuo jųjų nėra ko tikėtis nei laukti, nes ir jie patįs nėra ganėtinai apšvietę.

Mokyklų-gi, mes visi negalėjome lankyti, nes turėjome pelnyti savo "duono-mūsų". Lavinti-gi mūsų esančios organizacijos bei draugijos negalėjo ir negali, kadangi josios pasistatę sau kitus įvairius tikslus, būtent, pašalpos, politikos ir knygų leidimo.

O daugiausai pašalpos. Tiesa, buvo ir dabar tebėra, teatrališkos, bei kaip josios ten nepasivadintų draugijėlės bei kuopelės, bet tai buvo ir yra (mano žvilgsniu), tiktai laiko, turto ir spėkų eikvotojos, daugiau nieko. Vienu žodžiu, — tai ištaškyti vandens lašai Azijos tyruose.

Tad nei nenuostabu, kad esant taip išblaškytoms spėkoms ir ne esant jokios tų tie kaž-ko tokio ypatingo draugijėlių — kuopelių tarpe koncentracijos, ne esant jokio tarpe dailės žinovų ir josios mėgėjų susitarimo, jokių bendrų idėjų bei principų, "Džian Bambiškų balietai" tapo mūsų publikos pasimėgimu ir taip "karališkai" ant mūsų nors ir prastos scenos pradėjo "triumfuoti".

Tad žinoma, kad niekas kitas mumis neišauklės, neapšvies ir neišlavins, kaip tiktai mes patįs, su pagalba daugiau už save žinančių, — de jaunosios kartos inteligentų, bei besimokinančios Jaunuomenės, busenčių švietėjų. O kad visa tai pasekmingiau bei parankiau atsiekus, tad ir reikia mums risti į tokią organizaciją, kurioje be skirtumo ti ir akėti, jeib išsidirbus iš jųjų sau negyvas mašinas įrankius? Arba, paleisti juosius ant "Dievo valios" ir saliuonko "malonės", jeib jie ir toliau turėtų de savę vergiškus "redžisterio" pildintojus, bei "barroomio" "kultūros" ir "doro" pasekėjus-rėmėjus? Ne, ir dar kartą ne! Tad ką mes turime su jais veikti? Ugi šviesti!

Tai, šviesti!! O kaip-gi šviesti? Ugi patiems šviesti. Ir dar netik kad šviesti, bet ir lavinti patiems lavinanties. O lavinti lavinanties, auklėti auklėjanties, kaip-gi tą viską atsiekti? Ugi tveriant tam tikrą organizaciją, kuri viert si ir švietimosi pamatų bei principų, be skirtumo lyties, kilties, tikybos ir asmenų individualių įsitikinimų bei nuomonių nepaliečiamybės.

Nes kas gi mus auklės švies, bei lavins? Tėvai mūsų neišauklėjo, nes jie ir patįs nebuvo išauklėti, nei

Todel — manykim! (Dar bus)

"Ateitis"

866 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Ketvergias, Kovo (March) 2 d. 1916 m.

Atsiunčiamieji Redakcijai rankraščiai turi būti su autoriaus parašu ir antraštu. Rankraščius Redakcija taisyti ir trumpina sulig savo nuostatais. Netinkantieji spaudai smulkesnieji raštai (korespondencijos, eilės ir p.) naikinami ir autoriams negražinami.

REIKALINGA AIŠKUMO.

Atkreipiame skaitytojų dėmesį į spausdinamus ištraukus iš "Darbininko", kam kalbama apie besitveriantį katalikų klerikalų ir sandariečių bloką. Ten, kaip matome, katalikų klerikalai kalba jau apie ypatingą bloką — apie bloką tik su "tikraisiais naujo tipo tautininkais" ir griežtai išskiriama žmonės, kaip Dr. J. Šliupas, Račkauskas, Rimka... O kitame straipsnyje, matyti, toki žmonės jau net pastatoma kandidatais į "Lietuvos išsigimėlių skaičių".

"Gražus" ir domos vertas pasielgimas laikraščio, kurio redaktorius dalyvavo konferencijoj su ALT. Sandaros komisija ir bendrai išdirbo "bloko projektą". Šiuos žodžius rašančiojo laimei ar nelaimei nors prisieina figuruoti oficialiu tosios komisijos nariu, bet minime posėdyje dalyvauti neteko ir prie to išdirbtos "bloko projekto" nieko pridėję neturime. Bet prisilaikydami drauginės disciplinos dėsnių, buvome pasiryžę taipgi to kitų draugų su Tautos Tarybos atstovais drauge išdirbtos projekto neskelbti tol, kol nebus paskelbtas protokolas, lygiai kaip susilaikyti nuo komentary. Bet kuomet dabar "Darbininko" redaktorius pirmasis ėmė plačiai apie bloko sąlygas kalbėti ir net aiškiai pabrėžia, kad tos sąlygos paliečia tik "tikruosius tautininkus", be Dr. Šliupo ir kt., tai mes priversti esame išreikšti pageidavimą, idant tie žmonės, su kuriais mes vienioje organizacijoje esame ir kurie, be abejonės, taramies su Tautos Tarybos atstovais turėjo atstovauti netik savo, bet ir visos ALT. Sandaros reikalus, — idant tie žmonės kuogreičiausiai viešai paaiškintų, ką jie yra su katalikų bei klerikalų Tautos Tarybos atstovais sutarę ir ką reiškia tie kun. Kemešio, su kuriuo jie tarėsi, išvadžiojimai.

Su katalikų bei klerikalų Tautos Tarybos atstovais tarėsi Dr. A. Dambrauskas, R. Karuža ir J. O. Širvydas. Po "Darbininko" "kommentarų" jiems nieko neliekti, kaip kuogreičiau paskelbtųjų bendrai išdirbtųjų bloko projekto, visiškai nelaukiant, kol taji projektą aptars ALT. Sandaros valdyba ar Tautos Taryba. Umu laiku to paskelbimo nesulaukę, mes busime priversti paskelbti jį kaip laikraštiniškai, nes tai yra viešas, visą visuomenę paliečias dalykas, ir su tokiais projektais slėptis viešame gyvenime

nepridera ir tiesiog negalima.

DEL SANDARIEČIŲ NUTARIMŲ.

Spausdinamieji šiame Nr. New Yorke susirinkusių sandariečių nutarimai, kuriais pabrėžiama sandariečių atsinešimas prie klerikalų, resp. katalikų klerikalų, nevieną sandarėtį, be abejonės, dideliai nustebins. Žinoma, nustebins ne patys nutarimai, bet atskiruose jo punktuose išreikštos pažiūros.

Jeikime padėjiman. Tie nutarimai padaryta kaip atsakymas į griežtą katalikų bei klerikalų Tautos Tarybos atsisakymą dalyvauti su sandariečiais bendroje konferencijoje, kuriai pirmiau jie patys buvo pritarę. Reiškia, sandariečiai abiejų srovių buvo palikti vieni ir todėl, budami nuoseklūs, turėjo arba tylėti arba išnešti rezoliuciją, analogišką Philadelphiajos seimo priimtąjai, t. y. dar kartą kvesti visus sroves susivienyti šelpimo darbui. Bet išneštojos rezoliucijos paragrafe 6 pasakyta: kadangi "Lietuvos padėjimas eina rustyn... tai mes nenorime tų karštų reikalų atidėti... mes stovime už tai, kad tautininkų ir katalikų srovės veikia suietų kruvon rinkime aukų..." Reiškia, koalicijos principas yra jau visiškai užmiršta.

Tas dar galima pateisinti, pasiremiant socialistų sausu ir trumpu atsakymu, o katalikų klerikalų kreivokų pasirėmimu formalizmu. Bet nutarimas, pažymėtas paragrafe 12, yra daugiau negu keistas. Ten butent sandariečiams uždedama pareiga "kaip galint eiti išvien, ir jei katalikų pusė gautų rinkimui aukų dieną, tai jiems padėti, nežiurint per kokį fondą tos aukos eis."

Ką šitai reiškia ir kas tuomi norima ir galima atsiekti? Aišku kaip dieną. Žinodami šitokį sandariečių nutarimą klerikalų klerikalai, be abejonės, dar labiau pasistengs su mumis nesiskaityti ir "dieną" mokės išgauti pirmieji. Ir štai, tų nutarimų prasmėje, mes, sandariečiai, priversti esame jiems padėti, nežiurint, kad mums padedant surinktos aukos eis vien į t. v. Tautos Fondą ir nežiurint, kad iš taip surinktų pinigų 20% išanksto skiriama katalikų klerikalų politikai, o 10% "geležinin kapitalan", iš kurio taipgi gali būti imama pinigai jų politikai. Reiškia, New Yorkan susirinkusių sandariečių nutarimais mums stengiamasi uždėti pareiga ne tik didinti katalikų klerikalų ekonomiskąjį fondą ir netiesioginiu būdu stiprinti jų galybę, bet net ir tiesioginiai remti jų politiką.

Nemažiau įdomus ir tų nutarimų paragrafas 13. Ten butent patariama "ant vietų (reiškia, atskirose kolonijose) Lietuvos Gelbėjimo ir Tautos Fandus jungti kru-

von", nesa girdi, "vis vien aukos iš tų dviejų fondų siunčiamos vienon ir ton pačion vieton" (kas visai ne teisybė! "At." Red.)

Ir po tokiomis nutarimais pasirašo ALT. Sandaros pirmininkas p. R. Karuža, posėdžio sekretorius P. Norkus, kuris dar savo prisistatyme paaiškinime pabrėžia, kad tie nutarimai peržiūrėta bei patvirtinta ir pp. J. O. Širvydo bei J. Vinikailio (kuris tame posėdyje, valdybos įgaliotas, užėmė A. Rimkos vietą kaip t. v. koalicijos komisijos narys).

Mes, prisipažįstame, nesitikiame, kad taip atsakymas vietos ALT. Sandaroje užimam žmonės išdrįstų daryti nutarimus, kurie griežtai priešingi išteigiamojai ALT. Sandaros suvažiavimo nutarimų turiniui ir dvasiai. Tai yra vergiškas atsidavimas katalikų klerikalų globai ir visos ALT. Sandaros netiesioginiais keliais vedimas į jų varžą. Nes nutarimai padėti jiems dirbti, visai nepaisant, kas iš to darbo bus padaryta ir patarti "ant vietų" Gelbėjimo Fondo skyrius sujungti su Tautos Fondo skyriais nestatant jokių sąlygų — tai yra kapitaliucija pilnoje to žodžio prasmėje, prie tam dar pravedama tuo būdu, kad vedama prie suirutės ir konflikto savųjų tarpe (nes centralinis Gelb. Fondas savystovis, o vietų skyriai gali atskirti ir prisijungti prie Tautos Fondo).

Ne, gerbiamieji, šito yra jau per daug, ir mes su tokiais nutarimais niekuomet nesutiksime. Mes nebijome nei katalikų, nei klerikalų ir galime su jais eiti išvien šelpimo nukentėjusių nuo karės reikale — bet tik su sąlyga, kad ir jie eitų su mumis išvien. Savo gi darbu prisidėti prie jų politikos rėmimo — mes niekuomet nesutiksime, ir tai tegul darys vien tie, kurie tokius nutarimus pasidarė.

P. S. Stebimies, kad protokole pažymėta tame posėdyje dalyvavusiais ir toki žmonės, kaip Dr. J. Šliupas, A. B. Strimaitis ir jėms panašūs. Nejaugi ir jie su tais nutarimais sutiko? Norėtume išgirsti jų žodį!

SROVIŲ SANTIKIAI EUROPOJE.

Atkreipiame skaitytojų dėmesį į spausdinamą straipsnį iš "Naujosios Lietuvos" apie srovių santykius Europoje. Pasirodo, kad tenai buvo tiesiog pasakiškų atsitikimų. Berods, santikiai šelpimo draugijoje mums iš seniau buvo šiek tiek žinoma. Bet šiuo karės metu veikimas lietuvių atstovų Dumoje buvo mums tikrai paslaptis. Ir tik dabar pasirodo, kad du Dumos atstovai — p. M. Yčas ir kun. Laukaitis visą laiką buvo priešingi apreiškinti Dumoje, jog lietuviai reikalauja pilnos politinės autonomijos, ir jeigu šitas galų gale buvo apreiškta, tai visiškai prieš jų norą. "Dailus" ir atmin-

tinus pasielgimas "tautos išrinktųjų" taip kritišku ir svarbiu momentu. Mes, amerikiečiai šitą tų dviejų atstovų — kun. Laukaitį ir M. Yčo — žygį taipgi atsiminsime.

IŠ LAIKRAŠČIŲ.

Del "bloko".
DARBININKAS Nr. 24 dešimtveriančio "bloko" rašo štai ką:

"Kad lietuviai katalikai myli savo tėvynę — apie tai, rodos, ir abejonių negalėtų būti. Buta abejonių tik apie taip vadinamus tautininkus. Pakol juos vedė Dr. Šliupas, Račkauskas ir Rimka, mums, katalikams atrodė, jog jiems tėvynės reikalai rūpi kuomažiausiai, kad jų pirmasis gyvenimo ir veikimo tikslas — tai platinimas laisvamanybės. Tačiau šie paskutinieji metai parodė, jog ir jų tarpe esama tikrųjų tautininkų. Šie apsi-reiškė per tautininkų suvažiavimą Philadelphiajoje 1 ir 2 sausio šių metų. Nebuvome tame suvažiavime, mūsų korespondentas negalėjo mus tinkamai pa-informuoti. Žinias apie tą suvažiavimą ėmėme iš kitų laikraščių. Negalėjome pagauti tikrojo upo ir įžvelgti tikrosios svarbos. Ištyrus visus ten buvusius atsitikimus, prisiziūrėjus arčiau naujiems tautininkų veikėjams — paaiškėjo, jog Philadelphiajos suvažiavimas buvo tai svarbus persilaužimas viduriniųjų tarpe. Veikimo sunkuma, vadovavimas perėjo iš rankų laisvamanybių į rankas tikrųjų tautininkų, gerbiančių krikščionystę ir jos principus ir geidžiančių sueti ir bendrą darbą su katalikais (kursyvas mūsų Red.).

Mums, lietuviams katalikams, labai svarbu yra su šiais tikraisiais naujo tipo tautininkais, sueti ir artimesnę pažintį ir į bendrą darbą.

Ingalioti Tautos Tarybos — kun. Bartuška, Dr. Bielskis ir kun. Kemešis tarėsi 24 vas. Philadelphiajoje apie sutartiną darbą katalikų su tautininkais. Buvo išdirbtas sutarties projektas, kurį nutarta kol kas negarinti spaudoje, o duoti apsvaistyti pirma Tautos Tarybai ir Sandaros valdybai. Reikia elgtis atsargiai, nes pasirodė, kad vieni kitus dar mažai pažįstame ir daug vieni kitų bijomės. Tad ir žingsniai prie susitartinimo daromi atsargiai. Tačiau vis dėlto galima tikėtis, jog sutartis, anksčiau ar vėliau, turės butinai įvykti."

Šitie "Darbininko" išvadžiojimai yra labai įdomūs, ypač mūsų pabruktosios vietos. Nes tie išvadžiojimai parodo, kad "Darbininkas", kurio redaktorius kun. F. Kemešis dalyvavo tarybose ir išdirbime to negarintino "projekto", kalba apie "bloką" tik su "tikraisiais naujo tipo tautininkais", aiškiai ir griežtai išskirdamas Dr. Šliupą, Račkauską, Rimką... Dar įdomesnis tame pačiame "Dko" Nr. editorialų skyriuje išspausdintas straipsnis: "Prie Lietuvos atbudavojimo". Ten, tarp kita ko, sakoma:

"Vienybė šiam darbui ieškoma užkulisiniais būdais, sutartinis ne kuomi neparemtomis, tik darbą gali trukdyti. Kas galės iš katalikų pasitikti dar vakar juos šmeičiančiais "tautininkais" ir socialistais. Kas gali užtikrinti kad jie ryt su nauju aršumu ne pradės jie drapstyti purvais į katalikų pasaulį.

Mums darbo reikia ne šnekų. Jei kas nori dirbti tegul prisideda prie Lietuvos gelbėjimo, kas nenori — lai Lietuvos išsigimėlių skaičių padidina."

Nieko sau, gražiai pasakyta (žiur. st. "Reikalinga aiškumo")

Iš santikių Lietuvoje.
NAUJOJI LIETUVA Nr. 4
Karė užtik Lietuvą nuo metu, kai jos visuomeninis bei politinis gyvenimas po sunkios reakcijos laikų vos šiek-tiek pradėjo busti. Sunkūs visuotino prispaudimo laikai visgi negalėjo išnaikinti to gyvasties grudo, kuris buvo pasėtas Lietuvos dirvonuose dešimt metų atgal. Jis leido diegus tamsoje ir veržėsi į šviesą, į saulę.

Tada buvo išrišta kas reikalinga Lietuvos darbo žmonėms, bet kaip tai įvykinti — liko dienos uždavins.

Pačiose liaudies minių gilumose pasirodė gyvybės kibirkštis. Viltis, kad darbą atliks kažin kas trečias, nežinia iškur atėjęs, pranyko. Tvirtėjo įsitikinimas, kad pati liaudis tegali geresnę sau ateitį sutverti. Senieji, tarytum užmiršti, obalsiai vėl stoją prieš liaudį. Iš Rusijos centrų plaukė darbininkų judėjimo aidas.

(Cenzūros išbraukta)
Inteligentijos tarpe irgi prasidėjo gyvesnis darbas. Demokratinė jos dalis aiškiau pabrėžė savo idealus bei sienumus, pradėjo laikytis nuoseknes taktikos.

Mūsų dešinieji, klerikalai ir nacionalistai, pakėlę galvas reakcijos metu, dabar pabugo. Jie pradėjo šaukti prie ramybės, ragindami nepasiduoti tų žmonių "viliojimams", kurie nori "atkartoti 19105 metus". Įžmiršti buvo gražūs žodžiai "tautybė", "kultura"; vietomis prasidėjo vienybės darbininkų prieš kitus kurtimas ir pataikavimas "streikbrecheriams". Klerikalai ėmė grįžti prie savo senųjų sėbrų. Tas buvo pabrėžta net kalboje į rusų valdžios atstovus, perkėlus "Saulės" kursas iš Kauno Vilniun. Dešimtmetinėmis spaudos atgavimo sukaktuvėmis to paties plauko žmonės, siuntę telegramą tokion vieton ir tokio turinio, jog gavę iš ten padėkonę, net niekas jų pačių nenorėjo prisipažinti esą telegramos autorais. Numetus "tautininko" kaukę, kuria klerikalai iki šiol dengiasi, — pasirodė "kramolės malšintojo" veidas*).

Tokiu takti laiku iškyla karė. Lietuvai gresė mirtinas pavojus. Miestams ir sodžiams buvulemta išdegti, išgriuti, žmonės — vargti ir elgetauti po svetimą šalį. Tukstančiai Lietuvosunų, pakeitę rudinę kareivio rubais, plūgą — sautuvu, nuėjo mirti karės laukuose.

Einamoji Europos karė pastatė mūsų tautos gyvybės ir likimo klausimą. Aišku, jog reikėjo pasakyti, kad visa tai, ko Lietuva nustojo, gali būti atlyginta tik tada, kai bus pripažinta jai teisė laisvai plėtotis. Aišku, kad mums pakeliui buvo ne su rusų biurokratija, bet su rusų demokratiškąja visuomene.

Mūsų dešinieji nusitvėrė Rusijos valdomųjų ir nacionalistų slugsnių paleistąjį obalsį: "Vienybė karės metu, visus kitus reikalus atidėsimė iki karės galo"! Jie pradėjo šaukti visus lietuvių susivienyti ir eiti drauge su rusų valdžia.

(Cenzūros išbraukta)
Kalbėjo "visos tautos" vardu ir... visos tautos vardu davinėjo rusų biurokratijai vekselius. "Istoriškame" Val. Dumos posėdyje 1914 metų liepos 26 d. klerikalų ir nacionalistų nuomonių reiškėjas "tautos atstovas" p. Yčas paskelbė urbi et urbi: "Lietuvių tauta eina šion karėn, kaip šventon: ji užmiršta visas skriaudas ir tikisi po karės pamatyti Rusiją laimingą ir laisvą."

P. Yčas, pasinaudojęs tuo, kad kiekvienos tautos galėjo kalbėti tikrai vienas atstovas, šiuo svarbiu klausimu visų lietuvių vardu išreiškė savo nuomonę. Tikslas buvo aiškus. Girdamiesi, busi sunkiais Lietuvos gyvenimo laikais klerikalai ir nacionalistai gelbėjo žmones, jie tuo pačiu tvirtino savo pozicijas. Na jvairių srovių atstovai draugai reikalingi, sakė jie, bet tie kurie moka ir nori dirbti, vienas tas nekludė jiems pašalinti nuo

tuvų atstovų vardu kalbėjo, gražu ne taip, kaip buvo pradedę demokratų atstovai Keiniui. Nupiešęs lietuvių vinynistais, p. Yčas atsiurbė net nuo rusų demokratų, kam tame pačiame Dumos susirinkime išreiškė pageidavimą, kad mūsų laukuose gimtų visų lietuvių tautų bendra valia bendro išsiliuosavimo. Taip lietuvių vienybė tarp lietuvių vo dešiniųjų slugsnių ir nuvaldžios.

Klerikalai, nacionalistai ir soki liberalai su savo atstovais ykiu prisisavino "visos tautos nuomonių reiškėjų" rolę. Pradėjo visur kalbėti, skelbti, kad vis tuo pačiu "visos lietuvių tautos" vardu. Visiems, tur bu gerai žinoma garsioji "lietuvių tautos" deklaracija, "gintarė" deklaracija. Ko ten tik buvo? Istoriškoji kova lietuvių tautos su germanizmu, bičiulavimas su slavais ir t. t. ir t. t. p. Yčas, pridėjęs prie tos "gintarų" deklaracijos dar gen plaukštą savo "deimantų", tapė ją nuo Ainošiaus prie Kaipošiaus. Tur but ir dabar tie lietuvių "gintarai" kokiam nors ministerijos užkampyje tebesimėto.

Mat, pasirodžius Vyriausiosios karės Vado atsišaukimui į lietuvių Austro-Vengrijos tautas mūsų lengvatikiai "tautininkai" užsimanė tokį pat atsišaukimą išgauti, bet į visokias savo deklaracijas ir p. Yčo prašymus užsakymo tesusilaikė tik iš vieno "Vilenskij Viestnik" redaktijos... Taip buvo varoma politiškos tautos vardu.

Tuo pat laiku karės gaisrai apėmė Suvalkų gub. Iš ten pradėjo plusti pabėgėlių bangos. Pavojus grėsė ir Kauno gub. Atsikiri žmonės pradėjo teiti pašalpą nukentėjusiems, steig labdarinių draugijų. Buvo ir ku, kad artinasi didžiosios nelaimės. Reikalingas buvo Lietuvos gyvų pajėgų plėnimo organizuotas darbas. Reikalingas buvo centras, kuris, surūnydamas visas Lietuvos sroves bendram darbui, būtų tiek au riteringas, kad reikalui esant galėtų pasakyti, ko reikia lietuvių tautai. Negalint padaryti teisingų rinkimų, buvo mums mintis, kad tuo reikalu reikia šaukti lietuvių atstovų visų lietuvių V. Dumų Susirinkimą. Jutai "tautos išrinktieji" ir jėms geriausia turi būti žinomi tautos norai.

Atstovai suvažiavo. Čia ir gėmė mintis sutverti visos Lietuvos šelpimo draugiją. Išreikama ir savo tarpo įstatams surašyti komisija. Bet tie, kurie daugiausia šaukė prie vienybės ir kuriems pirmieji susirinkusiųjų dalis patikėjo, ne pavyko surašyti įstatų projekto, ir galiojusiųjų juos žinios, draugų jos išteigėjas pakvietė žmones nieko bendro su to darbo sumu netytojais neturincius ir jau seniau žinomus susivienijimo priešininkus. Tokiu būdu iniciatyvą pasisavino svetimos rankos.

Prie išteigiamąjį susirinkimą dar sykį buvo bandyta prašalinti kenksmingas atsitikusio fakt pasekmes. Vėl buvo kalbama kad Centralinė nukentėjusiųjų del karės įstaiga bus autoritetinga ir galės pasekmingai dirbti tik tada, kai joje bus įvairių Lietuvos visuomenės srovių grupių atstovai. Tik tada bus šiuo klausimu galės būti įkūnta vienybė.

Bet išteigiamajam susirinkimui klerikalai, norėdami pagrieiti šelpimo darbą vien savo raudosna, pasinaudojo suvartyti Vilniun davatųk buriomis ir netrinko netinkamų sau žmonių. Tikslas buvo aiškus. Girdamiesi, busi sunkiais Lietuvos gyvenimo laikais klerikalai ir nacionalistai gelbėjo žmones, jie tuo pačiu tvirtino savo pozicijas. Na jvairių srovių atstovai draugai reikalingi, sakė jie, bet tie kurie moka ir nori dirbti, vienas tas nekludė jiems pašalinti nuo

darbo nuo s...
Tada paž...
draugijos...
tinganj tuo...
vienpusiška...
jie negali...
mas tėvynė...
gingai ir to...
komybės u...
Taip gri...
Lietuvoje...
Sušauku...
sausio mėn...
prie ko pri...
savo reikal...
lietuvių at...
nyta paska...
tųjų taut...
ji Vilniuje...
turėjo atgi...
kalų-nacior...
atstovus I...
Buvo sv...
eiji. Yčo...
cija tai bu...
deklaracija...
jau buvo...
laikimasis...
čiai bus ly...
(Cen...
Demokr...
nio ir Jan...
ma, kad l...
svetimų...
kad suteil...
gali buti i...
Lietuva g...
tikinę aut...
Tokią d...
p. Yčas...
Deklaraci...
vinė, Ke...
esą partij...
ni (Yčas...
atstovai")...
rinti buti...
deklaraci...
sią savo...
tos vardi...
Matyd...
stovai pa...
Laukaitis...
vo dekla...
jie, dem...
testuos i...
tautai M...
nors ir s...
mas tri...
Lietuvių...
nebuvo...
Susirir...
liepos mė...
toks upa...
posėdį b...
jos kitat...
vai pasit...
tataučiai...
bėti. P...
tiktas lie...
lymas, l...
tiesą iki...
savo ats...
kalauti...
venti...
klerikal...
siųlė "pi...
nepagad...
posėdžio...
lindami...
lietuvių...
visų kit...
sakė, k...
sakyti i...
tauty a...
vių-dem...
sustaty...
praneši...
moje...
Išnav...
atstovų...
sibaigė...
naujo r...
vams i...
priimti...
musų c...
obstrul...
mos pr...
turi pa...
vos de...
buvo i...
atstovų...
praneš...
vardu...
pasaky...
Red.),...
vo ist...
ba, sa...
dama...
pašvei...
laukia

kalbėjo buvo pri- atstovai. Tada pažangiųjų dalis išėjo iš draugijos, aiškindami tą savo žingsnį tuo, jog, esant tokiam vienpusiškam Komiteto sąstatui, jie negali tikėti, kad bus varomas tėvynės gerui darbas teisingai ir todėl negali nešti atsakomybės už draugijos darbus.

Taip griuvo vienybė pačioje Lietuvoje.

Suaukus V. Dumą 1915 metų sausio mėn., kada buvo aišku, prie ko priveda atsisakymas nuo savo reikalavimų karės metu, lietuviai atstovų vėl buvo sumanyta paskaityti deklaraciją lietuvių tautos vardu. Griuvusioji Vilniuje vienybė rodosi ir vėl turėjo atgimti. Prie jos klerikalų-nacionalistų atstovai Yčas ir Laukaitis saukė demokratų atstovus Dumoje.

Buvo svarstomos dvi deklaracijos. Yčas ir Laukaitis deklaracija tai buvo jų pasakytos 1914 m. liepos 26 d. ir "gintarinės", deklaracijų tase, bet šiuo sykiu jau buvo kalbama apie lietuvių laukimą, jog visi Rusijos piliečiai bus lygūs.

(Cenzūros išbraukta)

Demokratų atstovų p. p. Keinio ir Januškevičiaus buvo sakoma, kad lietuviai nenori jokiu svetimų kraštų užkariavimų, kad suteiktos Lietuvai žaidžios gali būti išgydytos tik tada, kai Lietuva gaus pilną tautinę, politinę autonomiją.

Tokią deklaraciją paskelbti p. p. Yčas ir Laukaitis nesutiko. Deklaracija, girdi, esanti partyninė, Keinys ir Januškevičius esą partijos žmonės ir tik jie vieni (Yčas ir Laukaitis) "tautos atstovai". Jie pasakė, kad turinti būti perskaityta arba jų deklaracija, arba jie perskaitysi savo deklaraciją lietuvių tautos vardu.

Matydami tai, demokratų atstovai pasakė, kad jeigu Yčas ir Laukaitis išdrįs perskaityti savo deklaraciją tautos vardu, tai jie, demokratai, atvirai užprotestuos prieš primetimą lietuvių tautai Miliukovo ir Ko. siekimų, nors ir spēka reikėtų užimti Duma tribūną. To jie pabugo. Lietuvių atstovų deklaracijos nebuvo.

Susirinkus V. Dumai 1915 m. liepos mėn., Dumoje buvo jau kitoks upas. Prieš pirmą Dumos posėdį buvo susirinkę visų Rusijos kitataučių (inorodų) atstovai pasitarti, ar reikia daryti kitataučiams pranešimų ir ką kalbėti. Pilna užuojauta buvo suktas lietuvių demokratų pasiūlymas, kad reikia pasakyti visą tiesą iki galo, kad tautos siuntė savo atstovus ne tylėti, bet reikalauti to, be ko negalima gyventi. Tik beveik vieni lietuvių klerikal-nacionalistų atstovai išlė "protestuoti tylėjimu", kad nepagadinti busiančio Dumos posėdžio patriotinio upo, atitindami tokiu būdu ne tik nuo lietuvių demokratų, bet ir nuo visų kitataučių atstovų, kurie sakė, kad gana tylėti, reikia pasakyti ir tiesą. Susirinkusieji tautų atstovai, sutikę su lietuvių-demokratų nuomone, nutarė sustatyti nuo visų tautų bendrą pranešimą ir perskaityti jį Dumoje.

Iš naujo prasidėjusieji lietuvių atstovų pasitarimai niekais pasibaigė. Žodis "autonomija" iš naujo musų dešiniesiems atstovams pasirodė deklaracijoje nepriimtinas. Matydami tokią iš musų dešiniųjų atstovų pusės obstrukciją, jie pareikalavo Dumos prezidento sau vietos, nes turi padaryti pranešimą Lietuvos demokratijos vardu. Vieta buvo išgauta. Tada demokratų atstovus M. Januškevičius savo pranešime lietuvių demokratijos vardu pasakė: "...mes turime pasakyti, kad ji (lietuvių tauta. Red.), budama savyta tauta sa-vo istoriškai praeitimi, savo kalba, savo ypatingu būdu, gyven-dama kompaktine grupe žemėje, pašventintoje jos ainių kaulais, laukia, kad galų gale bus išpildy-

tas jos liaudies troškimas, kad lietuvių tauta gaus tai, ką ji privalo — pilną, tautinę autonomiją. Lietuvių tauta nenori engti jokios šalia gyvenančios tautos, pripažindama joms teisę laisvai plėtotis."

(Cenzūros išbraukta)

Iš šitos trumpos apžvalgos, rodos, aišku, kad klerikalai vienybę pripažįsta tik tada, kai pažangieji atsisako nuo savo reikalavimų ir sutinka sekti musų dešiniųjų nurodymais. Vienybė, jų supratimu, tai jų gegemonija. Jie "tautos vadai". Tas, kas ištikrųjų buvo reikalinga vienybės delei, jų buvo atmetama. Savo partijos reikalus statė augščiau visko.

Demokratija, turėdama prieš akis tiek pamokinančio, turi ytin akyklai daboti klerikal-nacionalistų žingsnius, kad, jei iš naujo panorėtų jie duoti prižadus ir kalbėti "visos tautos" vardu, — paskelbti griežtą "veto".

PRANEŠIMAS.

Vasario 29 d. S. Bostono ALTS. kuopos susirinkime buvo svarstyta ir priimta Massachusetts valstijos ALTS. kuopų valdybų sumanymas — ant kovo 12 d. suaukšti Naujosios Anglijos sandariečių ir jiems prijaučiančių žmonių suvažiavimas. S. Bostono kuopa ant savęs prisiėmė visą suvažiavimo surengimą ir tam tikslui išrinko dvi komisijas: vieną — rupintis suvažiavimo technika ir tvarka, ir antrą — parengti dienotvarkę, sutvarkyti išanksto prisiūnčiamus įnešimas arba rezoliucijas ir tt. Pirmojon komisijon įeina K. Jurgelinas, S. Norkunas ir J. Naujokaitis, o antrojon — J. Baniulis, A. Rimka ir S. E. Vitaitis.

Komisijos savo darbą tuojau pradėjo. Suvažiavimo vieta bus S. Bostono lietuvių svetainėje, kampas E ir Silver sts. Posėdžiai prasi-dės nedėlioje kovo 12 d. 10 val. ryto ir tęsis ligi vakaro. Vakare gi bus didelės viešos prakalbos ir kviečiama "GABIJOS" choras su lietuvių konservatorijos mokiniais ir jų mokytoju gerb. Petrausku — susirinkusiems svečiams palinksminti.

Taigi suvažiavimas turės būti gana iškilmingas. Šiuo metu kviečiama visi Naujosios Anglijos, arba kad ir iš toliau, tautiečiai, prijaučiantis ALT. Sandarai ar vidurinės srovės žmonių visuomeniai-politikinei organizacijai umai rengtis suvažiavimam ir kovo 12 d. būtina pribūti Bostonan. Dalyvauti galės kiekvienas. Jeigu turėtų kas kokius sumanymus ar įnešimus — malonėkite tuojau prisiūsti suvažiavimo programos komisijai ("At-eities" Redakcijos adresu).

SAVAITĖ I SAVAITĖ.

Karės bėgis.

Praeita savaitė visų akis buvo atkreiptos į Francijos mušių lauką — apie Verdun'io tvirtovę. Vokiečiai, ilgai rengęsi prie užpuolimo, pagaliau sutraukė visas pajėgas ir smogė tvirtau-sin francūzų fronto punk-tan — Verduno tvirtovėn.

Photo by American Press Association.

Queretaro (Mexikoj) katedra.

Agariška ugnis ir skerdynė eina dieną ir naktį jau antra savaitė ir išsitiesė per 100 mylių. Apie pasantro miliono kareivių iš abiejų pusių nuolat dalyvauja mušiuose, ir, sakoma, per savaitę vien vokiečių nuostoliai siekia 220.000, iš jų 45.000 vien užmuštais. Pati kova del Verdun tvirtovės dar nėra pasibaigusi. Išsyk vokiečiams pasisekė užimti vieną labiau išsikišusįjį fortą, bet francūzai dėjo visas pastangas ir fortą (griuvėsius) atsiėmė atgal. Nuostoliai iš abiejų pusių milžiniški. Tuo pačiu laiku vokiečiai ėmė smarkiai užpul-dinėti Champagne apskri-tyje, ir galimas daiktas, kad jie mėgins stumtis pirmyn visu vakarų frontu.

Kuo pasibaigs šitie mušiai — šiandien negalime pasakyti. Aišku tik vienas dalykas: vokiečiai deda paskutines pajėgas, kad perkirsti francūzų frontą. Ar pasiseks jiems tas — nežinia. Bet jeigu nepasisiektų, tai vokiečių pergalės žvaigždė, turbūt, visiškai nusileistų. Kituose karės frontuose atsitikimai gana menki. Keletas mažesnių susirėmi-mų buvo prie Dauguvos, bet didesnių pasekmių nema-tyti.

Kaukazo fronte, sakoma, rusams trukdąs šaltis ir sniegas vyti bebėgančius turkus. Persijoj rusai už-ėmė Kermanschah. Apskritai užkaukazyj padėjimo šeimyninkais vis yra dar rusai.

Wilsonas prieš kongresą.

Praeita savaitė buvo neiš-pasakytai karšta Washing-tono politikieriams. Nes tai pirmas Jungt. Am. Valstybių istorijoj atsitikimas, kad prezidentas ir valdžia taip griežtai skirtusi nuo-monėse del politikos reika-lų.

Visa bila kilo iš to, kad vokiečių valdžia paskelbė, jog jos povandeniniai laivai be jokio perspėjimo skandins kiekvieną apsiginklavusį prekybos laivą. Wilsonas atsakė, kad prekybos laivai, sulig tarptautinių tiesų, turi teisę apsiginkluoti apsigynimo tikslams ir kad delei to su jais visai negalima elgtis kaip su karės laivais, todėl pabriežė, kad jeigu Vokietija stovės ant savo ir delto nuskriaus Amerikos

piliētį, tai bus blogai... Tuo tarpu kongrese demokratų partijos didžiama iš preziden-to reikalavo, kad jis ne-leistų amerikonomams ant ap-ginkluotų laivų važinėti, ir tuomi esą viskas pasibaigs. Wilsonas nesutiko. Tuomet tie patys atstovai grąšino praveisti kongrese panašią rezoliuciją be prezidento. Prezidentas atsakė — nenu-sileisiąs. Tuo tarpu viškas stovi kaip buvo ir "skandalo" dar neiškilo.

Rusija ir jos Duma.

Vasario 22 d. atsidarė Ru-sijos Duma. Per keliolika cenzorių perėjusiose Ameri-kos laikraščiuose išspau-sdintose telegramose neką ten suvoksi, kas ištikrųjų dedasi, vienok iš pranešimų, atėjusių per Londoną ir Berliną, galima šis tas suži-noti.

Atsilankymas Dumos po-sėdyn paties caro ir naujo ministerių pirmininko Stur-merio pabriežimas apie rei-ka-lą vidurinių reformų lyg rodytų, kad Rusijos valdžia pasiryžusi daugiau žmonių balso klausyti. Bet kuomet net toki žmonės, kaip spali-ninkas Sidlovskis valdžios atstovų kalbas apie žadamą-sias reformas pavadino "tamsiomis kaip naktis", tai reikia manyti, jog rusų val-džia paliko tokia kaip buvo.

Bet mus stebina ne tiek rusų valdžios pasielgimas, kiek taip vadinamojo "pro-gresyviškojo bloko" pasiry-žimų atmaina. Kaip žinoma, pernai vasarą susidarė taip vadinamas progresyviš-kasis blokas, kurin įėjo ka-detai, progresistai, spali-ninkai, Krupensko centras, spalininkų "žemiečių" grupė ir nacionalistai. Tuokart tasai blokas paskelbė savo deklaraciją, kame buvo rei-ka-laujama plačių politikinių reformų su visomis lygybėmis ir atsakoma ministeri-ja. Dabar tasai "progresy-viškasis blokas", kaip skelbiama, pasitenkina vien pageidavimu "ministerijos, kuriai galėtų pasitikėti visuomenė". Jeigu šita žinia yra teisinga — o ji neteisina-ga neišrodo, tai tasai "pro-gresyviškasis blokas", tiek daug išpradžių žadėjęs, bu-tų pasidavęs be mušio.

Skaitykite ir pla-tinkite "Ateitį".

PAVERGTŲJŲ TAUTŲ KLAU-SIMAS KONGRESE.

Vasario 24 ir 25 d. Jungt. Am. Valstybių kongreso užsienio reikalų komisijos posėdyje buvo svarstoma Pensylvanijos valst., Serantono apskričio atstovo Farr'o ir socialistų atstovo Londono rezolucijos. Farr'o rezolucija buvo pagaminta Internacio-nalės Lygos del Lygybės ir Laisvės, yra štai kokio turinio: "Kadangi dabartinė milžiniš-koj skerdynė dalyvaujančios di-dės Europos tautos kovoja del apsprendimo jų politikos pramonės ir prekybos statuso ekonominiam pasauliui, ir

Kadangi turi ateiti laikas, kada dabar kariaujančios tautos turės įsikišti ir rasti dalykų, kurie sustabdytų karę ir užtikrin-tų pastovią taiką, ir

Kadangi Jungt. Am. Valsty-bių žmonės parodė tiek daug ru-pesnio ir tikro sąjauosmo del žu-dymo gyvasčių ir turto, kas te-koj didelę karę neišvengiamo, ir

Kadangi įvairių rasų ir tautų žmonės parodė lojaliskumą savo priklausomoms valdžioms, lai-svai paaukodami savo gyvastį ir turta del jų politikinio statuso, kuriuo patys nesidžiaugia, delto Jungtinių Am. Valstybių kong-resas, drauge su senatu, tegu nutaria, kad mes norime, idant skirtingų tautų su skirtinga kalba žmonės sudarytų atskirą politišką vienietis valstybę ir kad to-kios tautos turėtų teisę pačios pasirinkti savo valdžios formą, kuri geriausia tiktų jų visuotinai gerovei;

Taigi Kongresas (ir Senatas) tegu nutaria, kad jeigu taikos kongrese dalyvaus Jungt. Am. Valstybių atstovas, tai kad jam būtų įsakyta pavartoti visas padorias (honorable) priemones su tikslu, kad skirtingos tautos gautų politinę autonomiją su teise pasirinkti tokią savo val-dymo formą, kuri geriausia tiktų jų tautiniams ir geografi-niams reikalavimams."

"Londono gi rezolucijoj pa-siuloma:

1. — Evakuoti užimtas karėje teritorijas;
2. — Paliuosuoti priespaudoje laikomus tautas;
3. — Pripažinti politik. nepri-gulmybę gyventojams Alzacijos, Finlandijos ir Lenkijos;
4. — Liauties persekiojimų žy-dus visur, kur jie yra persekio-jami;
5. — Pripažinimas laisvės ju-rose;
6. — Laipsniškas valstybių nuginklavimas;
7. — Įsteigimas tarptautiško arbitracijos teismo, pripažinus komercialį boikotą kaip bausmę už neklausimą tokio teismo;
8. — Paskirti \$100.000 Jungt. A. V. prezidentui viršiaus mi-nėtos rezolucijos vykdinimui.

Be to, rodos, Kongrese buvo skaityta ir priimta Internacio-nalės Lygos del Lygybės ir Lais-vės pagaminta ir praplatinta rezolucija."

Dr. J. Šliupas lietuvių vardu

įteikė platoką rezoluciją-memo-randumą, kame nušviesta isto-riškai politinis lietuvių tautos padėjimas ir ant galo prašoma, kad jeigu Jungt. Am. Valstybių atstovas dalyvaus taikos kongre-se, tai kad teiktusi užstoti lietuvių tautos reikalus ir stovėti už tai, idant lietuviams ir latviams būtų suteikta politikinė laisvė ir teisė apie savo reikalus patiems spręsti.

Be Dr. J. Šliupo, nuo lietuvių buvo dar SLA. pirmininkas F. Živatkauskas, ALT. Sandaros pirmininkas R. Karuža, SLRKA. sekretorius Vasiliauskas ir dak-taras kvotėjas A. Skladauskas taipgi J. Kazakevičius (regis, nuo TMD.) ir Pr. S. Vilmontas. Dr. Šliupui teko duoti paaiškinimus visų didžiųjų lietuvių orga-nizacijų vardu, išskiriant L. So-cialistų Sąjungą, kuri savo at-stovo nebuvo atsiuntusi.

Be lietuvių, buvo dar apie 30 delegatų, iš kurių gavo kalbėti šie: 1) James H. Maurer, Ameri-kos socialistų partijos pildomo-jo komiteto atstovas, 2) W. H. Johnston, Amerikos mašinistų unijos pirm., 3) Ernst Bohm iš N. Y., susijungusių unijų sekr., 4) Mrs. J. Harry Mac Key, nuo moterų taikos partijos, 5) Charles Pergler, nuo čekų tautinio susivienijimo ir čekų socialistų partijos, 6) senatorius D. B. Montgomery, nuo Am. angleka-sių unijos, 7) Dr. J. J. Ardan, nuo ukrainiečių federacijos, 8) Dr. S. Hourwich — nuo žydų ir kt. Taipgi buvo atstovai nuo žydų socialistų federacijos, nuo turkų ir kt., bet šioms kalbėti nepriteko.

REDAKCIJOS ATSAKYMAS.

Monteliečiui. Taip, Mažąja Lietuva vadinama Prūsų Lietu-va, o Suvalkų gub. priklausio taip-pat prie Didž. Lietuvos.

Mikui Stakėnui. Labai mes pradžiuome netikėtai gavę iš Tamstos Povilo Višinskio 10-me-tinių mirties suaktyvių pami-nėjimui pašvęstą raštelį. Mes patys rengėmies ir rengiamies Povilo Višinskio suaktyves pa-minėti šiek tiek plačiau kaip "Ateityje", taip ir "Jaunojoj Lietuvoj", todėl Tamstos straip-snelis bus kaip tik labai vietoje. Dar kartą ačiū!

Šliburiui. Jusų "Pavojus" jau surinkta ir tik lauki vietos. Nepykite. Laukia-me daugiau panašių feljetone-lių.

Įvairios žinios.

GAISRAS ANT AMUNI-CIJOS LAIVO.

New York, N. Y. — Vasa-rio 28 d. iškilo gaisras ant rusų laivo, prikrauto su ka-rės amunicija, kuris jau ren-gėsi plaukti į Vladivostoką. Gaisrą pavyko užgesinti tik tada, kai laivas buvo jau pusėtinai sugadintas. Gai-sro atsiradimo priežastis nežinoma.

STATYS ORLAIVĮ LĖKI-MUI APLINK PASAULĮ.

San Francisco, Cal. — Ateinančių keturių mėnesių bėgyje, pasak pono P. H. Adams iš Bostono, čia bus padaryta mėginimai su hy-droaeroplanu, su kuriuo lėks aplink pasaulį. Tas or-lavis pradėsias savo kelionę aplink pasaulį iš San Fran-cisco ir lėks į Honolulu, Manilą, Chiniją, Indiją, Port Saidą ir Ispaniją, o iš ten per Atlantiko okeaną į Bostoną.

Vietos žinios.

PAVLOVA PRAŠO LIETUVIŲ BALETO.

Siomis dienomis komp. M. Petrauskas gavo laišką iš New Orleans, La. (viešbutis "Grunewald") nuo garsios šokikės A. P. Pavlovos, kuriame prašo, kad M. Petrauskas jai prisiųstų nors dalį baleto iš operos "Velnias Išradėjas". A. Pavlova dabar išvažiuoja į S. Francisco, kur išbusianti iki 19 kovos, ir ten lauksianti prisiunčiant baleto.

Kiek mums žinoma, tai M. Petrauskas žada tuom tarpu pasiųsti jai tik vieną šokį, butent: "Raganos solo ant sluotos."

VAKARAS LIET. LAB. DR-JOS NAUDAI.

Dar kartą pranešame, jog šio ketvergso, 2 d. kovo vakare, Lietuvių salėje bus vakaras Lietuvių Labdarystės Draugijos naudai. Pirmiausia "Gabijs" draugijos artistai suloš operetę "Lietuviškas Milionierius", o po to lietuvių šokiai ir šėšis iki 12 val. naktį.

DU "GABIJOS" VAKARAI.

Subatos, 4 d. kovo vakare, Lietuvių svetainėje bus suloštas trumpas veikalukas "Tarnas įpainiojo", o po to lietuvių šokiai ir skrajojanti krasta.

Nedėlios, 5 d. kovo vakare, toj pačioj svetainėj, bus "Gabijs" draugijos vaikų choro koncertas, kurio programa susidės iš šių dalykų: dainų, muzikos, deklamacijų ir komedijos "Žilė galvon, velnias uodegon". Šio vakaro programą išpildys vieni maži vaikai.

Geistina, kad Bostono ir aplinkinės lietuvių atsilaikytų į abudą "Gabijs" draugijos parengtus vakarus.

PASKAITA APIE SVEIKATĄ.

Rupintis apie sveikatą, tai butiniausias kiekvieno žmogaus reikalas. Todel patariame lietuviams pėnųčios, kovo 3 d. 7.45 val vakare atsilankyti į Bigelow vakarinės mokyklos salę, kur Dr. P. Jakimavičius skaitys paskaitą temoje: "Hygiena ir visuomenės sveikata". Paskaita bus iliustruota tam tikromis iliustracijomis — paveikslais, kas aiškinamąjį dalyką dar aiškesniu padaro. Muzikališkąjį programą išpildys p-lė Belle Gardner iš New England konservatorijos.

BOSTONO JAUNIMO DOMAL.

Šiuomi nėra reikalo aiškinti, kaip naudinga ir svarbu yra jaunimui prigulėti prie tokios draugijos choro, kokių yra "Gabijs" draugijos choras. Taip jau mums nėra reikalo aiškinti, ką "Gabijs" draugija arba jos nariai su g. komp. Miku Petrausku

priešakyje yra nuveikę lietuvių dailės srityje. Mes tik norime šiuo trumpu rašinėliu atkreipti domą tų, kurie dar nepriguli prie "Gabijs" draugijos choro, kad dabar yra paskutinė proga prigulėti. Nes nuo ketvergso vas. 10 d. š. m. jau daugiau nebus priimami nauji nariai chorą. Nuo to vakaro, t. y. vas. 10 d. Lietuvių salėje, "Gab." choras pradeda mokintis veikalą-operetę "Velnias — Išradėjas." Tai gi, jaunime, pasinaudok iš progos!

"Gab." Spaudos Komisija
J. Kerdiejus ir
K. Jurgeliūnas.

SUSIRINKIMAS.

Šv. Petro ir Povilo Dr-jos mėnesinis susirinkimas bus nedėlio, kovo 5 d. bažnytinėje salėje. Susirinkimas prasidės lygiai nuo 2 val. po pietų. Malonėkite visi nariai atsilankyti. Kviečiame taipgi ir tuos, kurie norėtų prisirašyti, nes mes visados priimame.

Sekr. M. L. Vasiliauskas.

KOOPERACIJOS SUSIRINKIMAS.

Panedėlio, kovo 6 d. 7.30 val. vakare, Lietuvių salėje atsibus Lietuvių Kooperacijos B-vės susirinkimas. Visi nariai ir norintieji pasirašyti, nes mes visados priimame. Kviečiame ateiti į susirinkimą.

Valdyba.

A. + A.

Mikolas Neviackas.

Vasario 25 d. mirė Mikolas Neviackas, našlys. Veliolis paeina iš Alytaus parap., Trakų pav., Vilniaus gub. Amerikoje išgyveno 23 metus. Paliko vieną 23 metų amžiaus sūnų. Palaidotas su bažnytinėmis apeigomis ant Kalvarijos kapinių. A. a. M. Neviackas prigulėjo prie S. L. šv. Kazimiero draugystės. Tėvo palaidojimu rūpinosi sūnus Juozas Neviackas. Laidojo V. Čičius, atstovaujant Jonui Klimui.

Lai ilsisi lengvai šios šalies žemelėj.

Platinkite "Ateiti"

LABAI PUKUS PASILINKSMINIMO

VAKARAS

Rengia Lietuvių Labdarystės Draugija, bus

Ketverge, 2 Kovo-March 1916,

Prasidės 8-tą val. vakare — Salė atdara 7-tą val.

Lietuvių Salej,

Kamp. E ir Silver Sts., So. Boston, Mass.

Visus širdingai užprašo KOMITETAS.

Reikalingas Kriaučius

Atsišaukite tuojaus pas:

So. Boston Raincoat Co.

344 Broadway, So. Boston Mass.

Neužmirškite sušelpiti nukentėjusių nuo karės.

REIKALAUJAM 10 AGENTŲ

Pardavinėti Raincoatus.

Galima uždirbti \$50 per savaitę. Darbas žiemą ir vasarą. Pasirašyti nereikia. Atsišaukite tuojaus.

(30) TRAVELERS RAINCOAT CO.

3 Harrison Ave., Boston, Mass.

Išgaminuojam akis ir pritaikom akinius.

H.S. Stone O.D.

Akių Specialistas.

399a Broadway,

Tarpe E ir F gatvių, South Boston.

KIEKVIENAS GALI BUTI FOTOGRAFISTU.

Ką tik išėjo iš spaudos knyga lietuviškoje kalboje, iš kurios galima lengvai išmokti daryti fotografijas.

Prisiųskite \$1.00, o apturėsite tą knygą apmokėtą ant jūsų pačios. Adresuokite:

NORTH END PHOTO CO.
376 Selkirk Ave., Winnipeg, Man. CANADA.

DAINOS!

Miūriems kvartetams arba chorams.

III. sąsiuvinys. Knygtė 25c.

Telpa šios dainos: 1) Gaudeamus; 2) Darbininkų Marselis; 3) Suktinis; 4) Kad dievuliai duotų; 5) Bijūnėli; 6) Dega ugnį.

Chorams atiduodama 30 knygučių už 5 dol. Išleido Lietuviška Muzikos Konservatorija.

M. PETRAUSKAS
395 Broadway, So. Boston, Mass.

"ATEITIES" SKAITI TOJŲ DOMAL.

Gerbiamieji: — Mūsų adresą butinai turite paduoti ir naująjį adresą. Taipgi padarius, mes negalime paimti Jusų adresą. Taipgi nant adresą reikia stengtis aiškiausiai parašyti savo pavardę, adresą ir vietą.

Kreipiantis su koku eikalu į "Ateities" administraciją ar redakciją, ir jei ra pasirašyta nors vardas, aiškas turi būti užlipin pridėta markė už 2c., kitaip aišką numeta arba reikia primokėti adresatui. Norėdami gauti atsakymą, visados turite pridėti markę už 2c.

"Ateities" Administracija

Kam brangiai mokėti?

Ateik į mūsų krautuvę, mes parduodame visokius tavorus pigiau.

Vyrų marškiniai	\$1.50 už	\$1.15
" "	1.00 "	75 c.
" Sveteriai	5.00 "	3.50
" "	3.50 "	2.45
" "	1.50 "	1.15
" Skrybėlės	2.50 "	1.75
" "	2.00 "	1.40
" "	1.50 "	1.10

Ir šiaip visoki tavarai parsiduoda pas mus pigiau, negu bile krautuvė visame So. Bostone. Taigi lietuviai nepamirškite savųjų!

C. P. YURGELUN,

377 WEST BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

Didelis Skloda

J. P. Tuinila, Savininkas

TELEFONAS OXFORD 4900

Užlaikome Deimantus, Laikrodžius ir visokius Žiedus. Taipgi mes parduodame visokius

SIUTUS IR OVERKOTUS
\$3.00 PIGIAUS

negu kad reikia mokėti bile vienoj Bostono krautuvėj. Duodam viską ant bargo — lengvą išmokę. Užlaikome keliaujančius agentus kurie paima orderius ir pristato tavorą Reikalingi agentai kiekvienam mieste Amerikoje ir Kanadoje. Didelį nuosimtį duodome perkupčiams. Naują didelį katalogą siunčiam ant pareikalavimo, prisiuntus 25 c. stempomis. Musų agentai: S. Čapas, J. Lapienius, J. Šidlauskas, F. Witkauskas, P. Rudokas, ir Paul Gaska.

J. P. TUINILA,

822 WASHINGTON ST., BOSTON, MASS.

Svarbus Patarimas!

Norint gauti gerą, naują ir naujausios mados tavorą, visados reikia pirkti naujojo Krautuvėj, kur visas tavoras naujas ir naujausios mados. Štai nauja ir puikiai įrengta Lietuvių Juvelerijos Krautuvė So. Bostone, kurioje galima gauti visokių auksinių ir sidabrinių Laikrodžių, Laikrodžių, Visokių Spilky, Žiedų, Deimantų ir šiaip visokių suksinių ir dabrinių daiktų kokių tik reikia. Žemos kainos — tavoras pirmos klasės. Taipgi gerai ir greitai pataisome laikrodžius ir visokius auksinius ir sidabrinius daiktus. Taipgi parduodame Siutus ir Overkodus, gražiai ir gerai padarytus tiesiog iš Wholesio \$5.00 pigiau, negu kitur galite pirkti. Meldžiame visų lietuvių pas mus atsilankyti, o tikriname, kad busite užgandinti. Adresas:

NATIONAL JEWELRY CO.,

J. M. Neviackas, J. S. Ananias ir F. Muchoskas, Savininkai

377 W. Broadway,

So. Boston, Mass.

Tiesiog prie darbo

Niekas taip negelbsti žmogui praleisti darbo dieną su lengvu širdze ir linksma šypsna, kaip NAVY išilgai Piaustvatas tabakas. Kuomet gaunate minutę atsikvėpti susisukit saldy, kvėpentį NAVY cigaretą, arba prisikimskit pilną pypkę jo. Jeigu esat per daug užimti, kad sustoti delto, tad naudokit ilgą, riebią ir sultingą krantymui ir dirbkit.

GAIL & AX NAVY

Long Cut Tobacco

"Geras Tabakas, Geriausias Pakelyje".

Yra saldus, priimnus, patraukantis kvapsnis NAVY tabake, ko negalite rasti jokiam kitam tabake. Šitas kvapsnis paeina nuo atsargaus pasendinimo ir išnokinimo, kaip mes darome su šiuo mi prispėjusiu Kentucky Burley lapu. Ir garsus NAVY pakelias su keturiais suvyniojimais užlaiko tabaką šviežiu, drėgnu ir kvėpentiu.

DYKAI.

Reikalauk nuo pardavėjo knygutės popieriukų, kuri duoda si dykai su kožu 5c. pakeliu NAVY.

THE AMERICAN TOBACCO CO.